

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 54

14. května 2011

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2011/C 145/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 139, 7.5.2011

1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2011/C 145/02

Věc C-385/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Polská republika („Nesplnění povinnosti státem — Přistoupení nových členských států — Registrace generik referenčního léčivého přípravku Plavix — Podmíněná rozhodnutí o registraci léčivých přípravků — Porušení nabytých práv“)

2

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 145/03	Věc C-27/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) dne 17. ledna 2011 — Anton Vinkov v. Nachalnik Administrativno-nakazatelna deynost	3
2011/C 145/04	Věc C-32/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Maďarsko) dne 21. ledna 2011 — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt. (právní nástupkyně Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.) v. Gazdasági Versenyhivatal	4
2011/C 145/05	Věc C-40/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Německo) dne 28. ledna 2011 — Yoshikazu Iida v. Stadt Ulm	4
2011/C 145/06	Věc C-44/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 31. ledna 2011 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst v. Deutsche Bank AG	6
2011/C 145/07	Věc C-49/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Wien (Rakousko) dne 3. února 2011 — Content Services Ltd v. Bundesarbeitskammer	6
2011/C 145/08	Věc C-56/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 8. února 2011 — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. v. Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH	7
2011/C 145/09	Věc C-62/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt (Německo) dne 10. února 2011 — Land Hessen, zastoupená Regierungspräsidium Gießen v. Florence Feyerbacher	7
2011/C 145/10	Věc C-68/11: Žaloba podaná dne 16. února 2011 — Evropská komise v. Italská republika	8
2011/C 145/11	Věc C-69/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgie) dne 16. února 2011 — Connoisseur Belgium BVBA v. Belgische Staat	8
2011/C 145/12	Věc C-83/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Spojené království) dne 22. února 2011 — Secretary of State for the Home Department v. Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman	9
2011/C 145/13	Věc C-84/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 24. února 2011 — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala	9
2011/C 145/14	Věc C-85/11: Žaloba podaná dne 24. února 2011 — Evropská komise v. Irsko	10
2011/C 145/15	Věc C-86/11: Žaloba podaná dne 24. února 2011 — Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku	11

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 145/16	Věc C-98/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. prosince 2010 Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 1. března 2011 ve věci T-336/08, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	11
2011/C 145/17	Věc C-100/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. března 2011 společnostmi Helena Rubinstein a L'Oréal proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 16. prosince 2010 ve věci T-345/08, Helena Rubinstein SNC, L'Oréal SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Allergan, Inc.	12
2011/C 145/18	Věc C-103/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. března 2011 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 16. prosince 2010 ve věci T-19/07, Systran a Systran Luxembourg v. Komise	13
2011/C 145/19	Věc C-108/11: Žaloba podaná dne 2. března 2011 — Evropská komise v. Irsko	13
2011/C 145/20	Věc C-117/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Spojené království) dne 4. března 2011 — Purple Parking Ltd, Airparks Services Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	14
2011/C 145/21	Věc C-118/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen Sad Varna (Bulharsko) dne 7. března 2011 — EON ASSET MANAGEMENT OOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“	15
2011/C 145/22	Věc C-119/11: Žaloba podaná dne 4. března 2011 — Evropská komise v. Francouzská republika	16
2011/C 145/23	Věc C-120/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Itálie) dne 7. března 2011 — trestní řízení proti Yeboahovi Kwadwovi	17
2011/C 145/24	Věc C-123/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 9. března 2011 — A Oy	17
2011/C 145/25	Věc C-129/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad — Varna (Bulharsko) dne 14. března 2011 — OOD Provalinvest v. Ředitel ředitelství „Odvolací agendy a správy výkonu“	17

Tribunál

2011/C 145/26	Věc T-375/06: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Viega v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Účast na protiprávním jednání — Povinnost uvést odůvodnění — Pokuty — Relevantní obrat — Polehčující okolnosti“)	19
---------------	--	----

2011/C 145/27	Věc T-376/06: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Legris Industries v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Přičitatelnost protiprávního jednání“) 19	19
2011/C 145/28	Věc T-377/06: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Comap v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Délka trvání účasti na protiprávním jednání — Pokuty — Stanovení výchozí částky pokuty — Proporcionalita“) 19	19
2011/C 145/29	Věc T-378/06: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — IMI a další v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Pokuty — Relevantní obrat — Sdělení o spolupráci — Pokyny o metodě stanovování pokut — Rovné zacházení“) 20	20
2011/C 145/30	Věc T-379/06: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Kaimer a další v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Právo na obhajobu — Účast na protiprávním jednání — Délka trvání protiprávního jednání — Pokuty — Polehčující okolnosti — Proporcionalita — Rovné zacházení“) 20	20
2011/C 145/31	Věc T-381/06: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — FRA.BO v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí, kterým se konstatuje protiprávní jednání porušující článek 81 ES — Pokuty — Sdělení o spolupráci — Pokyny o metodě stanovování pokut — Polehčující okolnosti — Osvobození od pokuty — Legitimní očekávání — Rovné zacházení“) 21	21
2011/C 145/32	Věc T-382/06: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Tomkins v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Přičitatelnost protiprávního jednání — Délka trvání protiprávního jednání“) 21	21
2011/C 145/33	Věc T-384/06: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — IBP a International Building Products France v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Délka trvání účasti na protiprávním jednání — Pokuty — Přitěžující okolnosti“) 22	22
2011/C 145/34	Věc T-385/06: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Aalberts Industries a další v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Jediné a trvající protiprávní jednání — Účast na protiprávním jednání“) 22	22
2011/C 145/35	Věc T-386/06: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Pegler v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Přičitatelnost protiprávního jednání — Pokuty — Odrazující účinek“) 23	23

2011/C 145/36	Věc T-214/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 31. března 2011 — Řecko v. Komise („EZOZF — Záruční sekce — Výdaje vyloučené z financování Společenství — Plodiny na orné půdě — Zvláštní opatření pro menší ostrovy v Egejském moři týkající se některých zemědělských produktů“) 23	23
2011/C 145/37	Věc T-117/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 31. března 2011 — Itálie v. EHSV („Jazykový režim — Oznámení o volném pracovním místě generálního tajemníka EHSV — Zveřejnění ve třech úředních jazycích — Informace týkající se oznámení o volném pracovním místě — Zveřejnění ve všech úředních jazycích — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Články 12 ES a 290 ES — Článek 12 PŘOZ — Nařízení č. 1“) 23	23
2011/C 145/38	Věci T-443/08 a T-455/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Freistaat Sachsen a další v. Komise („Státní podpory — Podpora pro letiště Lipsko-Halle — Financování investic souvisejících s výstavbou nové jižní dráhy — Rozhodnutí prohlašující podporu za slučitelnou se společným trhem — Žaloba na neplatnost — Nedostatek právního zájmu na podání žaloby — Nepřípustnost — Pojem „podnik“ — Pojem „hospodářská činnost“ — Letištní infrastruktura“) 24	24
2011/C 145/39	Věc T-33/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 29. března 2011 — Portugalsko v. Komise („Nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora, jímž bylo konstatováno nesplnění povinnosti státem — Penále — Žádost o zaplacení — Zrušení sporných právních předpisů“) 24	24
2011/C 145/40	Věc T-54/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — XXXLutz Marken v. OHIM — Natura Selection (Linea Natura Natur hat immer Stil) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Linea Natura Natur hat immer Stil — Starší obrazová ochranná známka Společenství natura selection — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“) 25	25
2011/C 145/41	Věc T-149/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Dover v. Parlament („Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu — Kontrola využití příspěvků — Příspěvek na parlamentní asistenci — Odůvodnění výdajů — Vymáhání neoprávněně vyplacených částek“) 25	25
2011/C 145/42	Věc T-184/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Řecko v. Komise („EZOZF — Záruční sekce — Výdaje vyloučené z financování poskytovaného Společenstvím — Společná organizace trhů v odvětví cukru — Článek 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 1663/95 a čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 885/2006 — Vyhodnocení rizika finanční škody pro EZOZF — Zásada proporcionality“) 26	26
2011/C 145/43	Věc T-419/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Cybergun v. OHIM — Umarex Sportwaffen (AK 47) („Ochranná známka — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství AK 47 — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) a čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009“) 26	26
2011/C 145/44	Věc T-503/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Cybergun v. OHIM — Umarex Sportwaffen (AK 47) („Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství AK 47 — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) a čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009“) 26	26

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 145/45	Věc T-14/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — CheckMobile v. OHIM (carcheck) („Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství carcheck — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“)	27
2011/C 145/46	Věc T-139/10, T-280/10 až T-285/10 a T-349/10 až T-352/10: Usnesení Tribunálu ze dne 21. března 2011 — Milux v. OHIM (REFLUXCONTROL a další) („Ochranná známka Společenství — Zastoupení žalobkyně advokátem, který nemá postavení třetí osoby — Nepřípustnost“).....	27
2011/C 145/47	Věc T-175/10: Usnesení Tribunálu ze dne 21. března 2011 — Milux v. OHIM (FERTILITYINVIVO) („Ochranná známka Společenství — Zastoupení žalobkyně advokátem, který nemá postavení třetí osoby — Nepřípustnost“)	28
2011/C 145/48	Věc T-100/11: Žaloba podaná dne 17. února 2011 — MSE Pharmazeutika v. OHIM — Merck Sharp & Dohme (SINAMIT)	28
2011/C 145/49	Věc T-112/11: Žaloba podaná dne 23. února 2011 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV v. Komise	29
2011/C 145/50	Věc T-113/11: Žaloba podaná dne 23. února 2011 — Schutzgemeinschaft Milch eV Milcherzeugnisse eV v. Komise	30
2011/C 145/51	Věc T-125/11: Žaloba podaná dne 28. února 2011 — Centre national de la recherche scientifique v. Komise	31
2011/C 145/52	Věc T-149/11: Žaloba podaná dne 11. března 2011 — GS v. Parlament a Rada	31
2011/C 145/53	Věc T-151/11: Žaloba podaná dne 11. března 2011 — Telefónica de España a Telefónica Móviles España v. Komise	32
2011/C 145/54	Věc T-159/11: Žaloba podaná dne 10. března 2011 — Marszałkowski v. OHIM Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO)	33
2011/C 145/55	Věc T-166/11: Žaloba podaná dne 17. března 2011 — Häfele v. OHIM (Infront)	33
2011/C 145/56	Věc T-167/11: Žaloba podaná dne 15. března 2011 — Centre national de la recherche scientifique v. Komise	34
2011/C 145/57	Věc T-170/11: Žaloba podaná dne 17. března 2011 — Rivella International v. OHIM — Baskaya di Baskaya & C. (BASKAYA)	34
2011/C 145/58	Věc T-171/11: Žaloba podaná dne 21. března 2011 — Hopf v. OHIM (Clampflex)	35

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2011/C 145/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 139, 7.5.2011

Dřívější publikace

Úř. věst. C 130, 30.4.2011

Úř. věst. C 120, 16.4.2011

Úř. věst. C 113, 9.4.2011

Úř. věst. C 103, 2.4.2011

Úř. věst. C 95, 26.3.2011

Úř. věst. C 89, 19.3.2011

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-385/08) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Přistoupení nových členských států — Registrace generik referenčního léčivého přípravku Plavix — Podmíněná rozhodnutí o registraci léčivých přípravků — Porušení nabytých práv“)

(2011/C 145/02)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Šimerdová a K. Herrmann, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika (zástupci: M. Dowgielewicz a B. Majczyna, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Litevská republika (zástupci: D. Kriauciūnas a R. Mackevičienė, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69), ve spojení s čl. 13 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 2309/93 ze dne 22. července 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci a dozor nad humánními a veterinárními léčivými přípravky a kterým se zakládá Evropská agentura pro hodnocení léčivých přípravků (Úř. věst. L 214, s. 1; Zvl. vyd. 13/12, s. 151), jakož i s články 89 a 90 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a

kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. L 136, s. 1; Zvl. vyd. 13/34, s. 229) — Registrace generik referenčního léčivého přípravku Plavix při porušení desetileté doby ochrany pro tento přípravek — Podmíněná rozhodnutí o registraci léčivých přípravků, která byla vydána před datem přistoupení Polska k Evropské unii, ale která nabyla účinnosti až po tomto datu — Rozhodnutí neslučitelná se směrnicí 2001/83/ES

Výrok

1) Polská republika tím, že:

— ponechala v platnosti rozhodnutí ministra zdravotnictví o registraci generik referenčního léčivého přípravku Plavix, a

— po 1. květnu 2004 uvedla na trh nebo ponechala na trhu léčivé přípravky, pro které nebylo vydáno rozhodnutí o registraci podle čl. 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků,

nesplnila povinnosti, jež pro ni vyplývají, ohledně první odrážky výše, z čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83, ve spojení s čl. 13 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 2309/93 ze dne 22. července 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci a dozor nad humánními a veterinárními léčivými přípravky a kterým se zakládá Evropská agentura pro hodnocení léčivých přípravků, jakož i s články 89 a 90 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky, a ohledně druhé odrážky výše, z čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83.

2) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Litevská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) dne 17. ledna 2011 — Anton Vinkov v. Nachalnik Administrativno-nakazatelna deynost

(Věc C-27/11)

(2011/C 145/03)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia — grad

Účastníci původního řízení

Žalobce: Anton Vinkov

Žalovaný: Nachalnik Administrativno-nakazatelna deynost

Předběžné otázky

1) Je třeba takové použitelné právní předpisy vnitrostátního práva, jako jsou právní předpisy dotčené v původním řízení, které se týkají právních důsledků rozhodnutí vydaného správním orgánem, jež se týká uložení peněžitého trestu nebo pokuty v důsledku spáchání správního přestupku při dopravní nehodě, vykládat v tom smyslu, že jsou slučitelné s ustanoveními Smluv a opatřeními práva Unie přijatými na základě Smluv v oblasti prostoru svobody, bezpečnosti a práva nebo popřípadě v oblasti dopravy?

2) Vyplývá z ustanovení Smluv a z opatření práva Unie v oblasti prostoru svobody, bezpečnosti a práva přijatých na jejich základě v souvislosti s justiční spoluprací v trestních věcech podle čl. 82 odst. 1 druhého pododstavce písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie, jakož i v oblasti dopravy podle čl. 91 odst. 1 písm. c) této smlouvy, že do oblasti působnosti práva Unie spadají správní přestupky, jež by mohly být ve smyslu a v souvislosti s článkem 2 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod kvalifikovány jako „méně závažné“?

3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku žádá soud rovněž o zodpovězení následujících otázek:

3.1. Představuje za okolností původního řízení porušení dopravních předpisů méně závažné protiprávní jednání ve smyslu práva Unie, pokud jsou zároveň splněny následující podmínky:

a) Čin je dopravní nehodou, již byla způsobena škoda na majetku a který je nutno kvalifikovat jako zaviněné jednání a lze za něj jakožto správní přestupek uložit sankci.

b) V závislosti na výši stanoveného peněžitého trestu či pokuty nelze rozhodnutí o jejich uložení napadnout u soudu a dotyčná osoba nemá možnost prokázat, že čin, který je jí přičítán, nebyl spáchán zaviněně.

c) Počet kontrolních bodů uvedený v rozhodnutí je odebrán jakožto automatický právní důsledek nabytí právní moci rozhodnutí.

d) V rámci zavedeného systému řídičských průkazů, při jejichž vystavení je určitý počet kontrolních bodů vyhrazen pro účely zohlednění spáchaných přestupků, je odebrání kontrolních bodů prováděno jako automatický právní důsledek i v případě nenapadnutelných trestních opatření.

e) V případě napadení donucovacího opatření spočívajícího v zabavení řídičského průkazu v důsledku ztráty řídičského oprávnění, která nastává jako automatický právní důsledek odebrání počtu na počátku přidělených kontrolních bodů, u soudu, není prováděn incidenční soudní přezkum zákonnosti nenapadnutelných právních opatření, na jejichž základě byly kontrolní body odebrány.

3.2. Dovolují článek 82 Smlouvy o fungování Evropské unie, popř. čl. 91 odst. 1 písm. c) této smlouvy, a opatření přijatá na základě uvedených právních předpisů, jakož i rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut, aby se zásada vzájemného uznávání soudních rozhodnutí a rozsudků, popř. opatření ke zlepšení bezpečnosti dopravy, neuplatnily za okolností původního řízení na rozhodnutí o uložení peněžitého trestu nebo pokuty z důvodu dopravního přestupku, který lze podle práva Unie kvalifikovat jako „méně závažný“, neboť členský stát stanovil, že není nutné řídit se požadavky napadnutelnosti u soudu, který je příslušný též v trestních věcech, a použitelnosti procesních pravidel vnitrostátního práva týkajících se opravných prostředků v případě obžaloby ze spáchání trestného činu?

4) V případě záporné odpovědi na druhou otázku žádá soud rovněž o zodpovězení následující otázky:

Dovolují článek 82 Smlouvy o fungování Evropské unie, popř. čl. 91 odst. 1 písm. c) této smlouvy, a opatření přijatá na základě uvedených právních předpisů, jakož i rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut, aby se zásada vzájemného uznávání soudních rozhodnutí a rozsudků, popř. opatření práva Unie ke zlepšení bezpečnosti dopravy, podle uvážení členského státu — který v normativním aktu stanovil, že není nutné řídit se požadavky napadnutelnosti u soudu, který je příslušný též v trestních věcech, a použitelnosti procesních pravidel vnitrostátního práva týkajících se opravných prostředků v případě obžaloby ze spáchání trestného činu — nepoužila na rozhodnutí o uložení peněžitého trestu nebo pokuty z důvodu dopravního přestupku, přičemž pro rozhodnutí platí za okolností původního řízení zároveň následující:

- f) Čin je dopravní nehodou, již byla způsobena škoda na majetku a který je nutno kvalifikovat jako zaviněné jednání a lze za něj jakožto správní přestupek uložit sankci
- g) V závislosti na výši stanoveného peněžitého trestu či pokuty nelze rozhodnutí o jejich uložení napadnout u soudu a dotyčná osoba nemá možnost prokázat, že čin, který se jí přičítá, nebyl spáchán zaviněně.
- h) Počet kontrolních bodů uvedený v rozhodnutí je odebrán jakožto automatický právní důsledek nabytí právní moci rozhodnutí.
- i) V rámci zavedeného systému řídicích průkazů, při jejichž vystavení je určitý počet kontrolních bodů vyhrazen pro účely zohlednění spáchaných přestupků, je odebrání kontrolních bodů prováděno jako automatický právní důsledek i v případě nenapadnutelných trestních opatření.
- j) V případě napadení donucovacího opatření spočívajícího v zabavení řídicího průkazu v důsledku ztráty řídicího oprávnění, která nastává jako automatický právní důsledek odebrání počtu na počátku přidělených kontrolních bodů, u soudu, není prováděn incidenční soudní přezkum zákonnosti nenapadnutelných právních opatření, na jejichž základě byly kontrolní body odebrány.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Maďarsko) dne 21. ledna 2011 — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt. (právní nástupkyně Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.) v. Gazdasági Versenyhivatal

(Věc C-32/11)

(2011/C 145/04)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Účastníci původního řízení

Žalobci: Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt. (právní nástupkyně Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.)

Žalovaný: Gazdasági Versenyhivatal

Předběžná otázka

Mohou být dvoustranné dohody uzavřené mezi pojišťovnou a jednotlivými autoopravnými, nebo mezi pojišťovnou a sdružením autoopraven, podle nichž hodinová sazba za opravu hrazená pojišťovnou autoopravně za opravu vozidel u ní pojištěných závisí mimo jiné na množství a procentu pojištění sjednaných pro tuto pojišťovnu prostřednictvím autoopravní, která jedná jako pojišťovací agent uvedené pojišťovny, považovány za dohody odporující článku 101 odst. 1 SFEU (jejichž účelem či důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu)?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Německo) dne 28. ledna 2011 — Yoshikazu Iida v. Stadt Ulm

(Věc C-40/11)

(2011/C 145/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Yoshikazu Iida

Žalované: Stadt Ulm

Předběžné otázky**A. K článkům 2, 3 a 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES⁽¹⁾:**

- 1) Je — zejména s ohledem na články 7 a 24 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina základních práv“) a článek 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“) — při extenzivním výkladu čl. 2 odst. 2 písm. d) směrnice 2004/38/ES „rodinným příslušníkem“ také rodič, který je státním příslušníkem třetího státu, je oprávněn k péči o dítě, které jako občan Unie má právo volného pohybu, a kterému tímto dítětem není poskytováno žádné výživné?
- 2) V případě kladné odpovědi: Vztahuje se směrnice 2004/38/ES, — zejména s ohledem na články 7 a 24 Listiny základních práv a článek 8 EÚLP — při extenzivním výkladu čl. 3 odst. 1 této směrnice, na tohoto rodiče i v případě, že se ve vztahu k členskému státu původu dítěte, které je občanem Unie a které se přestěhovalo, nejedná o „doprovázení“ nebo „následování“?
- 3) V případě kladné odpovědi: Vyplývá z toho pro tohoto rodiče — zejména s ohledem na články 7 a 24 Listiny základních práv a článek 8 EÚLP — právo pobytu na dobu delší než tři měsíce na území členského státu původu dítěte, které je občanem Unie, při extenzivním výkladu čl. 7 odst. 2 směrnice 2004/38/ES přinejmenším po dobu, po kterou existuje právo vykonávat péči o dítě a toto právo je skutečně vykonáváno?

B. K čl. 6 odst. 1 Smlouvy o EU ve spojení s Listinou základních práv:

- 1.a) Je podle čl. 51 odst. 1 první věty druhé alternativy Listiny základních práv dána možnost použít Listinu základních práv již tehdy, pokud se na předmět sporu vztahuje vnitrostátní zákon (nebo částí zákona), kterým byly provedeny i směrnice, ale nejen ty?
- 1.b) Je podle čl. 51 odst. 1 první věty druhé alternativy Listiny základních práv dána možnost použít Listinu základních práv již proto, že žalobci možná přísluší právo pobytu podle práva Unie a v důsledku toho může v souladu s § 5 odst. 2 první větou Gesetz über die allgemeine Freizügigkeit von Unionsbürgern (zákon o volném pohybu občanů Unie, dále jen „FreizügG/EU“) požadovat vydání

pobytové karty rodinného příslušníka občana Unie, která má právní základ v čl. 10 odst. 1 první větě směrnice o volném pohybu občanů Unie 2004/38/ES?

- 1.c) V případě záporné odpovědi: Je podle čl. 51 odst. 1 první věty druhé alternativy Listiny základních práv — vycházejíce z judikatury ve věci ERT (rozsudek Soudního dvora ze dne 18. června 1991, C-260/89, body 41-45) — dána možnost použít Listinu základních práv, pokud členský stát omezí právo pobytu státního příslušníka třetího státu, který je otcem nezletilé občanky Unie oprávněným k péči, a tato občanka Unie pobývá se svou matkou z důvodu výkonu její pracovní činnosti převážně na území jiného členského státu EU?
- 2.a) V případě, že je dána možnost použít Listinu: Může být přímo z čl. 24 odst. 3 Listiny základních práv vyvozeno — z evropského práva vyplývající — právo pobytu otce, který je státním příslušníkem třetího státu, přinejmenším po dobu, po kterou má právo vykonávat péči o dítě, které je občanem Unie a toto právo skutečně vykonává, i když toto dítě převážně pobývá na území jiného členského státu EU?
- 2.b) V případě záporné odpovědi: Vyplývá z práva občana Unie volně se pohybovat podle čl. 45 odst. 1 Listiny základních práv případně ve spojení s čl. 24 odst. 3 Listiny základních práv — z evropského práva vyplývající — právo pobytu otce, který je státním příslušníkem třetího státu, přinejmenším po dobu, po kterou má právo vykonávat péči o dítě, které je občanem Unie a toto právo skutečně vykonává, aby tím především právo volného pohybu dítěte, které je občanem Unie, nebylo zbaveno veškerého užitečného účinku?

C. K čl. 6 odst. 3 Smlouvy o EU ve spojení s obecnými zásadami práva Unie

- 1) Mohou být v plném rozsahu použita „nepsaná“ základní práva EU vytvořená v judikatuře Soudního dvora od rozsudku ve stuttgartské věci Stauder (26/69, bod 7) až například po rozsudek ve věci Mangold (C-144/04, bod 75) i tehdy, pokud v konkrétním případě není možné použít Listinu základních práv, jinými slovy, stojí základní práva, která podle čl. 6 odst. 3 Smlouvy o EU jako obecné zásady práva Unie i nadále platí, samostatně a nezávisle vedle nových základních práv obsažených v Listině základních práv podle čl. 6 odst. 1 Smlouvy o EU?
- 2) V případě kladné odpovědi: Lze za účelem účinného výkonu práva péče o dítě vyvodit z obecných zásad práva Unie, zejména s ohledem na právo na respektování rodinného života podle článku 8 EÚLP, — z evropského práva vyplývající — právo pobytu státního příslušníka třetího státu,

kteřý je otcem nezletilé občanky Unie, která se svou matkou pobývá z důvodu výkonu matčiny pracovní činnosti převážně na území jiného členského státu EU?

D. K čl. 21 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie ve spojení s ustanovením článku 8 EÚLP:

V případě, že z čl. 6 odst. 1 nebo odst. 3 Smlouvy o EU nelze vyvodit právo pobytu žalobce, jenž by vyplývalo z evropského práva: Lze v návaznosti na judikaturu ve věci Zhu a Chen (rozsudek Soudního dvora ze dne 19. října 2004, C-200/02, body 45 až 47) za účelem účinného výkonu práva péče o dítě vyvodit z práva volného pohybu nezletilé občanky Unie, která se svou matkou pobývá z důvodu výkonu matčiny pracovní činnosti převážně na území jiného členského státu EU, podle čl. 21 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, případně s ohledem na článek 8 EÚLP, — z evropského práva vyplývající — právo pobytu otce, který je státním příslušníkem třetího státu, na území členského státu původu dítěte, které je občanem Unie?

E. K článku 10 směrnice o volném pohybu občanů Unie 2004/38/ES:

V případě kladné odpovědi na otázku týkající se práva pobytu, jež by vyplývalo z evropského práva: Má rodič, který je státním příslušníkem třetího státu, v situaci žalobce nárok na vydání „Pobytové karty rodinného příslušníka občana Unie“ v souladu s čl. 10 odst. 1 první větou směrnice?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 31. ledna 2011 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst v. Deutsche Bank AG

(Věc C-44/11)

(2011/C 145/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Žalovaná: Deutsche Bank AG

Předběžné otázky

1) Je správa aktiv ve formě cenných papírů (správa portfolií), při které osoba povinná k dani za úplaty na základě vlastního uvážení rozhoduje o koupi a prodeji cenných papírů a toto rozhodnutí uskutečňuje nákupem nebo prodejem cenných papírů, osvobozena od daně

— pouze jako správa fondů kolektivního investování podle čl. 135 odst. 1 písm. g) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (¹) nebo také

— jako individuální správa portfolií pro individuální investory podle čl. 135 odst. 1 písm. f) směrnice 2006/112/ES (činnost, která se vztahuje k cenným papírům nebo zprostředkování takové činnosti)?

2) Jaký význam má při stanovení hlavního a vedlejšího plnění kritérium, že vedlejší plnění samo o sobě není pro klienta cílem, nýbrž prostředkem k získání prospěchu z hlavního plnění poskytovatele za nejvýhodnějších podmínek ve vztahu k oddělené fakturaci vedlejšího plnění a možnosti poskytnout vedlejší plnění prostřednictvím třetí osoby?

3) Zahnuje čl. 56 odst. 1 písm. e) směrnice 2006/112/ES pouze plnění uvedená v čl. 135 odst. 1 písm. a) až g) směrnice 2006/112/ES nebo také správu aktiv ve formě cenných papírů (správa portfolií), i když tato činnost nepodléhá ustanovení čl. 135 odst. 1 písm. a) až g)?

(¹) Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Wien (Rakousko) dne 3. února 2011 — Content Services Ltd v. Bundesarbeitskammer

(Věc C-49/11)

(2011/C 145/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Wien

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Content Services Ltd

Žalovaná: Bundesarbeitskammer

Předběžné otázky

Odpovídá požadavku čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES⁽¹⁾, podle něhož musí spotřebitel obdržet potvrzení informací uvedených v této směrnici jemu dosažitelným a přístupným stálým komunikačním prostředkem, jestliže mu nebyly jemu dosažitelným a přístupným komunikačním prostředkem poskytnuty již před uzavřením smlouvy, jsou-li spotřebiteli tyto informace poskytnuty na internetové stránce podnikatele prostřednictvím hypertextového odkazu, jenž se nachází v textu, který musí spotřebitel zaškrtnutím označit jako přečtený, aby mohl navázat smluvní vztah?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 ochrany spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku (Úř. věst. L 144, s. 19; Zvl. vyd. 15/003, s. 319)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 8. února 2011 — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. v. Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Věc C-56/11)

(2011/C 145/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobce: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Žalovaná: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Předběžné otázky

1) Vzniká informační povinnost zpracovatele, která je upravena v čl. 14 odst. 3 šestém pododstavci nařízení č. 2100/94⁽¹⁾ a v čl. 9 odst. 2 a 3 nařízení č. 1768/95⁽²⁾, pouze tehdy, pokud je žádost držitele odrůdového práva o poskytnutí informací doručena zpracovateli před uplynutím příslušného hospodářského roku (v případě několika: posledního), na který se žádost vztahuje?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Jedná se o „ve lhůtě podanou“ žádost o poskytnutí informací již tehdy, pokud držitel odrůdového práva ve své žádosti tvrdí, že má k dispozici indicie toho, že zpracovatel sklizený materiál, který zemědělec, jenž byl v žádosti jmeno-

vitě označen, získal výsevem rozmnožovacího materiálu chráněné odrůdy, zpracoval nebo hodlá zpracovat za účelem dalšího výsevu, nebo musí být tyto tvrzené indicie navíc zpracovateli v žádosti o poskytnutí informací (například prostřednictvím zaslání kopie prohlášení zemědělce o dalším výsevu) prokázány?

3) Mohou indicie, na základě nichž vzniká povinnost zpracovatele poskytnout informace, vyplývat z toho, že zpracovatel — jako osoba pověřená držitelem odrůdového práva — provádí smlouvu o rozmnožování za účelem výroby spotřebního osiva chráněné odrůdy, kterou uzavřel držitel odrůdového práva se zemědělcem provádějícím rozmnožování, pokud a protože tento zemědělec v rámci plnění smlouvy o rozmnožování fakticky získává možnost použít určitou část k rozmnožování určeného osiva pro účely dalšího výsevu?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství; Úř. věst. L 227, s. 1; Zvl. vyd. 03/16, s. 390.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1768/95 ze dne 24. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro odchylku podle čl. 14 odst. 3 nařízení (ES) č. 2100/94 o odrůdových právech Společenství; Úř. věst. L 173, s. 14; Zvl. vyd. 03/18, s. 63.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt (Německo) dne 10. února 2011 — Land Hessen, zastoupená Regierungspräsidium Gießen v. Florence Feyerbacher

(Věc C-62/11)

(2011/C 145/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Land Hessen, zastoupená Regierungspräsidium Gießen

Odpůrkyně: Florence Feyerbacher

Předběžné otázky

1) Je dohoda ze dne 18. září 1998 mezi vládou Spolkové republiky Německo a Evropskou centrální bankou (ECB) o sídle ECB (Dohoda o státu sídla) součástí práva Unie, které je třeba použít přednostně před vnitrostátním právem, nebo se jedná o mezinárodní smlouvu?

2) Je třeba článek 15 Dohody o státu sídla ve spojení s článkem 36 Statutu Evropského systému centrálních bank (ESCB) a ECB vykládat restriktivně v tom smyslu, že použitelnost německého sociálního práva, na jehož základě jsou poskytovány sociální dávky, je ve vztahu k zaměstnancům ECB vyloučena pouze v případě, že zaměstnanci poskytují ECB podle „pracovního řádu“ srovnatelné sociální dávky?

3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku:

a) Je třeba uvedené právní předpisy vykládat v tom smyslu, že brání použití vnitrostátního právního předpisu, který se za účelem přiznání rodinných dávek řídí pouze zásadou teritoriality?

b) Lze úvahy Soudního dvora ve věci Bosmann (rozsudek ze dne 20. května 2008, C-352/06, Sb. rozh. s. I-3827, body 31 až 33) obdobně použít i v případě uplatnění výše uvedených právních předpisů? Neupírá článek 15 Dohody o státu sídla ve spojení s článkem 36 Statutu ESCB a ECB Spolkové republice Německo pravomoc poskytovat rodinnou podporu zaměstnancům ECB, kteří mají bydliště na jejím území?

olovo ve vnějším ovzduší, z něhož se stal čl. 13 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES⁽²⁾ ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu;

— uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 5 odst. 1 směrnice 1999/30 stanoví, že členské státy učiní nezbytná opatření k zajištění toho, aby koncentrace PM10 ve vnějším ovzduší nepřekračovaly mezní hodnoty přílohy III oddílu I ode dne v ní uvedeného. Příslušným dnem je v tomto případě 1. leden 2005.

Komise provedla hodnocení předaných ročních zpráv za roky 2005 až 2007, které odhalilo existenci překročení mezních hodnot částic PM10 v řadě oblastí a městských aglomerací. Krom toho nedávné informace z Itálie za rok 2009 ukazují, že překročení denních a ročních hodnot přetrvává v 70 oblastech.

Itálie tudíž nesplnila své povinnosti vyplývající z čl. 5 odst. 1 směrnice 1999/30 s odkazem na oblasti a roky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 163, s. 41.

⁽²⁾ Úř. věst. L 152, s. 1.

Žaloba podaná dne 16. února 2011 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-68/11)

(2011/C 145/10)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Alcover San Pedro a S. Mortoni, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Italská republika tím, že po několik po sobě jdoucích let překračovala mezní hodnoty částic PM10 ve vnějším ovzduší v řadě oblastí a aglomerací ovlivňujících kvalitu ovzduší na celém italském území, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 1999/30/ES⁽¹⁾ ze dne 22. dubna 1999 o mezních hodnotách pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a oxidy dusíku, částice a

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgie) dne 16. února 2011 — Connoisseur Belgium BVBA v. Belgische Staat

(Věc C-69/11)

(2011/C 145/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Connoisseur Belgium BVBA

Žalovaný: Belgische Staat

Předběžné otázky

Je článek 26 Wetboek van de belasting van de toevoegde waarde (zákon o dani z přidané hodnoty) v rozporu s čl. 11 částí A odst. 1 písm. a) šesté směrnice 77/388/EHS⁽¹⁾, nyní článkem 73 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽²⁾, a se zásadou neutrality daně z přidané hodnoty, pokud je toto ustanovení vykládáno v tom smyslu, že daň z přidané hodnoty je dlužna i z výdajů a částek, které na základě smlouvy mohou být smluvnímu partnerovi vyfakturovány, vyfakturovány mu ale nejsou?

(¹) Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

(²) Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Spojené království) dne 22. února 2011 — Secretary of State for the Home Department v. Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

(Věc C-83/11)

(2011/C 145/12)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Účastníci původního řízení

Žalobce: Secretary of State for the Home Department

Žalovaný: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

Předběžné otázky

1) Ukládá čl. 3 odst. 2 směrnice 2004/38/ES⁽¹⁾ členskému státu, aby přijal právní předpis usnadňující vstup a pobyt v členském státě ostatních rodinných příslušníků, kteří nejsou státními příslušníky členského státu Evropské unie a kteří mohou splňovat podmínky čl. 10 odst. 2?

2) Může se takový ostatní rodinný příslušník uvedený v otázce 1 dovolávat přímé použitelnosti čl. 3 odst. 2 směrnice

2004/38/ES v případě, že nemůže splnit požadavky uložené vnitrostátním právním předpisem?

- 3) Jsou ostatní rodinní příslušníci uvedení v čl. 3 odst. 2 a čl. 10 odst. 2 směrnice 2004/38/ES omezeni na ty, kteří pobývali ve stejné zemi jako státní příslušník členského státu Unie a jeho manžel či jeho manželka předtím, než státní příslušník členského státu Unie přijel do hostitelského státu?
- 4) Musí být závislost uvedená v čl. 3 odst. 2 směrnice 2004/38/ES, které se dovolává ostatní rodinný příslušník, aby si zajistil vstup do hostitelského státu, závislostí, která existovala krátce předtím, než občan Unie přijel do hostitelského státu?
- 5) Může členský stát uložit zvláštní podmínky, pokud jde o povahu či trvání závislosti uvedené v čl. 3 odst. 2 směrnice 2004/38/ES tohoto ostatního rodinného příslušníka, aby zabránil tomu, že tato závislost bude umělá nebo zbytečná, aby příslušníku třetí země umožnila, aby byl přijat či aby pokračoval v pobytu na jeho území?
- 6) Musí závislost, které se ostatní rodinný příslušník dovolává proto, aby byl přijat do členského státu, trvat po určitou dobu či bez omezení v hostitelském státě proto, aby byla vydána či prodloužena pobytová karta podle článku 10 směrnice 2004/38/ES, a pokud ano, jak je třeba závislost prokázat?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, s. 77)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 24. února 2011 — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

(Věc C-84/11)

(2011/C 145/13)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus (Finsko)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

Žalovaný: Helsingin yliopiston apteekki, Lääkealan turvallisuuksija kehittämisskeskus FIMEA.

přihlédne-li se ke skutečnosti, že pro pobočky lékárny Univerzity v Helsinkách nejsou stanoveny příslušné zvláštní úkoly?

Předběžné otázky

1) Má být článek 49 SFEU, který se týká svobody usazování podle práva Unie, vykládán v tom smyslu, že nebrání použití právních předpisů finského zákona o léčivech týkajících se udělení povolení k provozování lékárny, neboť podmínky pro zřízení poboček lékárny Univerzity v Helsinkách se od podmínek pro zřízení poboček soukromých lékáren liší takto:

a) Pobočka soukromé lékárny může být na základě povolení, které bylo uděleno podle § 52 odst. 1 zákona o léčivech Ústředním úřadem pro bezpečnost a vývoj v oblasti léčiv, zřízena v oblasti, která vzhledem k nízkému počtu obyvatel neposkytuje dostatečné rámcové podmínky pro samostatnou lékárnu, v níž však je z důvodů zásobování léčivy provoz lékárny nezbytný, a soukromý lékárník může na základě povolení uděleného zvláště pro každou pobočku provozovat nejvýše tři pobočky. Pobočka lékárny Univerzity v Helsinkách může být naproti tomu zřízena s povolením uděleným Ústředním úřadem pro bezpečnost a vývoj v oblasti léčiv v příslušném případě podle § 52 odst. 3 zákona o léčivech, přičemž volné uvážení ohledně povolení není omezeno právními předpisy nebo jinými vnitrostátními ustanoveními, s výjimkou pravidla, že Univerzita v Helsinkách smí provozovat nejvýše 16 poboček lékárny.

b) Ústřední úřad pro bezpečnost a vývoj v oblasti léčiv musí při určování místa soukromé pobočky přihlédnout k situaci lékárny. Pro umístění poboček lékárny Univerzity v Helsinkách neexistuje příslušný předpis a její pobočky mohou být zřízeny na různých místech ve Finsku.

2) Je-li Soudní dvůr Evropské unie toho názoru, že článek 49 SFEU v souladu s odpověďmi na výše uvedené otázky brání právní úpravě týkající se povolení pro lékárnu Univerzity v Helsinkách ke zřízení poboček, žádá Korkein hallinto-oikeus o rozhodnutí o těchto dodatečných otázkách:

a) Lze omezení svobody usazování na základě právní úpravy týkající se povolení pro lékárnu Univerzity v Helsinkách ke zřízení poboček odůvodnit naléhavými důvody obecného zájmu, které vyplývají ze zvláštních úkolů lékárny Univerzity v Helsinkách ve vztahu k zásobování léčivy a k farmaceutickému vzdělávání a které jsou nezbytné a odpovídají zásadě proporcionality,

b) Vyplývá z výše uvedených zákonem stanovených zvláštních úkolů lékárny Univerzity v Helsinkách, že může být považována za podnik ve smyslu čl. 106 odst. 2 SFEU, který poskytuje služby obecného hospodářského zájmu, a uvedené ustanovení SFEU, jestliže to souhlasí, odůvodňuje ve vztahu k pobočkám lékárny Univerzity v Helsinkách výjimku z požadavků stanovených v článku 49 SFEU a v judikatuře Soudního dvora Evropské unie na předchozí úřední povolení, přihlédne-li k tomu, že pro pobočky lékárny Univerzity v Helsinkách nejsou stanoveny příslušné zvláštní úkoly?

Žaloba podaná dne 24. února 2011 — Evropská komise v. Irsko

(Věc C-85/11)

(2011/C 145/14)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: R. Lyal, zmocněnec)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Irsko tím, že umožňuje osobám nemajícím daňovou povinnost být členy seskupení DPH (považovanou za jednu osobu povinnou k dani v oblasti DPH), nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článků 9 a 11 směrnice Rady (¹) 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty,

— uložit Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Z praktických důvodů a za účelem boje proti případnému zneužití umožnila směrnice o DPH členským státům považovat společně dvě osoby povinné k dani — nebo více — za jednu osobu povinnou k dani. Žalobkyně tvrdí, že směrnice členským státům neumožňuje zahrnout osoby nemající daňovou povinnost do takového seskupení a rozšířit tak práva a povinnosti osob povinných k dani na osoby nemající daňovou povinnost.

Právní úprava Irska umožňující zahrnout osoby nemající daňovou povinnost do seskupení DPH je tak v rozporu s touto směrnicí.

(¹) Úř. věst. L 347, s. 1.

Žaloba podaná dne 24. února 2011 — Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska

(Věc C-86/11)

(2011/C 145/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: R. Lyal, zmocněnec)

Žalovaný: Spojené království Velké Británie a Severního Irska

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Spojené království tím, že umožňuje osobám, které nejsou povinny k dani, být členy skupiny pro účely DPH (jediné osoby povinné k dani pro účely DPH), nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článků 9 a 11 směrnice Rady 2006/112/ES (¹) ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty;

— uložit Spojenému království Velké Británie a Severního Irska náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Směrnice o DPH z praktických důvodů a za účelem boje proti možným zneužitím umožňuje členským státům zacházet se dvěma či více osobami povinnými k dani jako s jednou osobou povinnou k dani. Žalobkyně tvrdí, že směrnice neumožňuje členským státům zahrnout do takové skupiny osoby, které nejsou povinné k dani, a rozšířit tak práva a povinnosti osob povinných k dani na osoby, které nejsou povinné k dani. Právní úprava Spojeného království, která umožňuje zahrnout osoby, které nejsou povinné k dani, do skupiny pro účely DPH, je tedy v rozporu se směrnicí.

(¹) Úř. věst. L 347, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. prosince 2010 Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 1. března 2011 ve věci T-336/08, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-98/11 P)

(2011/C 145/16)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (zástupci: G. Hild, R. Lange, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu (prvního senátu) ze dne 17. prosince 2010 ve věci T-336/08

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek byl podán proti rozsudku, kterým Tribunál zamítl žalobu účastnice řízení podávající opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“), jíž požadovala zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 11. června 2008, kterým byla zamítnuta její přihláška trojrozměrného označení ve tvaru čokoládového zajíce s červenou stuhou.

Navrhovatelka zakládá svůj kasační opravný prostředek na porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 3 nařízení č. 40/94.

Pokud jde o první důvod kasačního opravného prostředku, týkající se zkoumání rozlišovací způsobilosti ochranné známky, ani posouzení OHIM, ani soudní přezkum Tribunálu nesplňují požadavky práva, jelikož obě rozhodnutí jsou založena na domněnkách. OHIM se domníval, že tvrzení, podle kterého je čokoládový velikonoční zajíček typickým velikonočním tvarem, platí pro všechny členské státy Evropské unie a že o tom není sporu. Toto tvrzení je však sporné, jelikož navrhovatelka je výslovně zpochybnila a zpochybnění dostatečně doložila. OHIM a Tribunál měly tuto skutečnost vzít v úvahu, aby řádně splnily svou povinnost posouzení stanovenou v čl. 74 odst. 1 nařízení č. 40/94. Dále Tribunál došel k závěru, že použití zlaté fólie k zabalení čokoládových zajíčků je na trhu obvyklé, navzdory skutečnosti, že rozsudek odkázal pouze na tři výrobky zabalené ve zlaté fólii. Tak malý počet druhů zboží nemůže podle názoru navrhovatelky vést k tomu, že vlastnost bude považována za „obvyklou na trhu“.

Skutečnost, že domněnka Tribunálu, podle které ochranná známka postrádá inherentní rozlišovací způsobilost v celé Evropské unii, je nepodložená, rovněž vyplývá z toho, že dotčené označení je zapsáno jako ochranná známka v 15 členských státech Evropské unie.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku se týká konstatování Tribunálu, podle kterého ochranná známka musí získat rozlišovací způsobilost používáním v celé Evropské unii, což je ze dvou důvodů nesprávné.

Zaprvé Tribunál opominul, že rozlišovací způsobilost musí být získána používáním pouze tam, kde ochranná známka nemá inherentní rozlišovací způsobilost. V 15 členských státech, ve kterých dotčená ochranná známka má rozlišovací způsobilost, není nutné získání rozlišovací způsobilosti používáním. Pokud by měl být akceptován názor, že v rámci posuzování musí být v jednotlivých členských státech znovu posouzena rozlišovací způsobilost, musely by být určeny v nich existující skutkové okolnosti. Vzhledem k tomu, že podle článku 74 nařízení musí OHIM posoudit rozlišovací způsobilost bez návrhu, OHIM tak měl zjišťovat konkrétní skutkové okolnosti v každém členském státu Evropské unie. OHIM a Tribunál tak neučinily.

Zadruhé úvahy Tribunálu nejsou v souladu se zásadou homogenity ochranných známek Společenství. Při posuzování způsobilosti k zápisu a — v této věci — rozlišovací způsobilosti, musí být Evropská unie považována za jednotný heterogenní trh. Pokud u podstatné části celkové populace Evropské unie existuje inherentní rozlišovací způsobilost, musí být dostatečná též pro ochranu na evropském trhu.

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. března 2011 společnostmi Helena Rubinstein a L'Oréal proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 16. prosince 2010 ve věci T-345/08, Helena Rubinstein SNC, L'Oréal SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Allergan, Inc.

(Věc C-100/11 P)

(2011/C 145/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Helena Rubinstein SNC, L'Oréal SA (zástupce: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) (ochranné známky a vzory), Allergan, Inc.

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 16. listopadu 2010 ve spojených věcech T-345/08 a T-357/08;
- zamítnout odvolání podaná společností Allergan, Inc. proti rozhodnutím zrušovacího oddělení OHIM ze dne 28. března 2007 ve věci 1118 C (Helena Rubinstein SNC, BOTOLIST) a ze dne 4. dubna 2007 ve věci 1120 C (L'Oréal SA, BOTOCYL);
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení před Soudním dvorem a Tribunálem, jakož i nákladů řízení před odvolacím senátem OHIM.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že napadený rozsudek je třeba z následujících důvodů zrušit:

Tribunál porušil čl. 52 odst. 1 nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství⁽¹⁾ ve spojení s čl. 8 odst. 5 téhož nařízení tím, že rozhodl, že OHIM oprávněně shledal, že starší ochranné známky, jichž se dovolávala společnost Allergan, Inc., mají dobré jméno a že využívání sporných přihlašovaných ochranných známek by neprávem těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starších ochranných známek nebo jim bylo na újmu.

Tribunál porušil článek 115 nařízení o ochranné známce Společenství ve spojení s čl. 1 pravidlem 38 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2868/95⁽²⁾ ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, ve znění pozdějších změn (dále jen „pravidlo 38“ nebo „prováděcí nařízení“), tím, že zohlednil důkazy, které nebyly předloženy v jednacím jazyce.

Tribunál porušil článek 63 nařízení o ochranné známce Společenství tím, že přezkoumal a potvrdil sporná rozhodnutí na základě nesprávných právních kritérií.

Tribunál porušil článek 73 nařízení o ochranné známce Společenství tím, že rozhodl, že sporná rozhodnutí nejsou stížena vadou spočívající v nedostatečném odůvodnění.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146.

⁽²⁾ Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189.

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. března 2011 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 16. prosince 2010 ve věci T-19/07, Systran a Systran Luxembourg v. Komise

(Věc C-103/11 P)

(2011/C 145/18)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Evropská komise (zástupci: T. van Rijn, E. Montaguti a J. Samnadda, zmocněnci, ve spolupráci s A. Berenboomem a M. Isgourem, advokáty)

Další účastnice řízení: Systran SA a Systran Luxembourg SA

Návrhová žádání navrhovatelky

- prohlásit kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný;
- zrušit rozsudek vydaný dne 16. prosince 2010 ve věci T-19/07, Systran a Systran Luxembourg v. Komise, kterým bylo částečně vyhověno žalobě na náhradu škody podané proti Komisi, a v návaznosti na to rozhodnout s konečnou platností o zamítnutí žaloby z důvodu, že je nepřípustná či neopodstatněná;
- uložit společně SA Systran a Systran Luxembourg náhradu všech nákladů řízení, které jim i Komisi vznikly;
- podpůrně, zrušit rozsudek ze dne 16. prosince 2010 ve věci T-19/07, Systran a Systran Luxembourg v. Komise a vrátit věc Tribunálu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Komise uplatňuje osm důvodů kasačního opravného prostředku. Tvrdí, že rozsudek je stížen řadou vad, které odůvodňují jeho zrušení. Důvody, které vznesla, se týkají pravomoci Tribunálu ve věci rozhodnout, dodržení procesních norem ze strany Tribunálu, jakož i splnění tří podmínek, které musí být podle ustálené judikatury kumulativně splněny ke vzniku mimosmluvní odpovědnosti Společenství: existence pochybení, škody a příčinné souvislosti mezi tímto jednáním a škodou.

Ve svém prvním důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení ohledně mimosmluvní povahy sporu a tím, že se v důsledku toho považoval za příslušný k jeho rozhodnutí.

Ve svém druhém důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že Tribunál porušil práva Komise na obhajobu a porušil pravidla týkající se předkládání důkazů.

Třetím důvodem kasačního opravného prostředku Komise uplatňuje nesprávné použití norem autorského práva týkajících se držby těchto práv.

Ve čtvrtém důvodu kasačního opravného prostředku Komise poukazuje na to, že se Tribunál dopustil zjevně nesprávného právního posouzení ohledně existence padělání, jakož i porušení know-how společnosti Systran.

Pátý důvod kasačního opravného prostředku vychází ze skutečnosti, že tím, že měl Tribunál za to, že údajné pochybení Komise představuje dostatečně závažné porušení, dopustil se zjevně nesprávného posouzení, které vedlo k porušení zásad mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie.

Ve svém šestém důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že Tribunál právně pochybil jednak při výkladu výjimky upravené v článku 5 směrnice 91/250/EHS, jednak tím, že nesplnil povinnost odůvodnění ohledně článku 6 této směrnice.

V sedmém důvodu kasačního opravného prostředku vytýká Komise Tribunálu, že provedl zjevně nesprávná skutková zjištění, zkrátil důkazy a dopustil se zjevně nesprávného posouzení, a dále že nesplnil povinnost odůvodnění existence příčinné souvislosti.

Konečně osmý důvod kasačního opravného prostředku vychází ze skutečnosti, že tím, že Tribunál přiznal společnosti Systran náhradu škody ve výši 12 001 000 eur, provedl zjevně nesprávná skutková zjištění, zkrátil důkazy a dopustil se zjevně nesprávného posouzení a dále porušil povinnost odůvodnění výpočtu výše škody.

Žaloba podaná dne 2. března 2011 — Evropská komise v. Irsko

(Věc C-108/11)

(2011/C 145/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal, C. Soulay, zmocněnci)

Žalovaný: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Irsko tím, že používá sazbu DPH ve výši 4,8 % na dodávky chrtů a koní, kteří obvykle nejsou určeni k přípravě potravin, a pronájem koní a některé inseminační služby, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článků 96, 98 (ve spojení s přílohou III) a 110 směrnice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty,

— uložit Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle článku 96 směrnice o DPH se běžná sazba DPH stanovená každým členským státem, podléhající minimální sazbě 15 %, použije na všechny dodávky zboží a poskytování služeb. Sazba odlišná od běžné sazby může být uplatněna jen tehdy, je-li povolena jinými ustanoveními směrnice.

Článek 98 stanoví, že členské státy mohou uplatnit buď jednu nebo dvě snížené sazby na dodávky zboží a poskytování služeb patřících do kategorií uvedených v příloze III směrnice. Dotčené dodávky nejsou v uvedené příloze obsaženy.

Směrnice o DPH rovněž obsahuje přechodná ustanovení umožňující členským státům pokračovat v používání sazeb, které se odchylují od obecných pravidel týkajících se struktury a výší sazeb uvedených ve směrnici, pakliže příslušná vnitrostátní ustanovení byla platná ke dni 1. ledna 1991.

Podle článku 113 směrnice o DPH mohou členské státy, které ke dni 1. ledna 1991 používaly snížené sazby nižší než minimum stanovené v článku 99, uplatňovat jednu ze snížených sazeb stanovených v článku 98 na takové zboží a služby. Jelikož je však sazba používaná v Irsku na dotčené zboží a služby nižší než minimum stanovené v článku 99 směrnice o DPH, je článek 113 irelevantní.

Článek 110 směrnice se použije rovněž na sazby nižší než minimum stanovené v článku 99. Upravuje přechodný režim pro některá vnitrostátní opatření přijatá v jasně vymezeném společenském zájmu (totiž omezení daňového zatížení spotřeby zboží a služeb odpovídající základním sociálním potřebám) a ve prospěch konečných spotřebitelů. Komise tvrdí, že dodávka koní a chrtů (pro jiné použití, než je příprava potravin), pronájem koní a inseminační služby nemohou být považovány za nezbytné k pokrytí základních sociálních potřeb. Komise rovněž uvádí, že vzhledem k tomu, že většina koní a chrtů je

určena k dostihům nebo k plemennému chovu, nemůže být opatření považováno za opatření ve prospěch konečného spotřebitele.

(¹) Úř. věst. L 347, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Spojené království) dne 4. března 2011 — Purple Parking Ltd, Airparks Services Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-117/11)

(2011/C 145/20)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Purple Parking Ltd, Airparks Services Ltd

Žalovaný: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Předběžné otázky

1) Jaké konkrétní faktory musí předkládající soud zohlednit při rozhodování, zda za okolností, jaké nastaly v projednávané věci, poskytuje osoba povinná k dani jediné zdanitelné plnění parkovacích služeb nebo dvě samostatná plnění, jedno spočívající v parkování a jedno spočívající v přepravě cestujících?

Zejména:

a) Vztahuje se na tento případ odůvodnění, jež Soudní dvůr přijal ve věci Card Protection Plan, C-349/96, a věci Levob, C-41/04? Především, je možné považovat dotčené přepravní služby za podpůrné vůči parkovacím službám nebo za služby s těmito parkovacími službami tak úzce spojené, že objektivně tvoří jediné nerozdělitelné hospodářské plnění, jehož rozdělení by bylo umělé?

- b) Jak by měl při posuzování otázky 1a) předkládající soud zohlednit náklady na poskytování přepravních služeb vůči nákladům na služby parkovací v souladu s body 24 — 26 rozsudku Soudního dvora *Madgett and Baldwin*, spojené věci C-308/96 a C-94/97, při posuzování, zda jsou přepravní služby podpůrné ke službám parkovacím?
- c) Měl by s přihlédnutím k rozsudku Soudního dvora ve věci *Tellmer*, C-572/07, zejména k bodům 21 — 24, předkládající soud při zodpovídání otázky 1a) vzít v úvahu skutečnost, že prvek plnění spočívající v přepravě by mohl být (avšak ve skutečnosti není) poskytován řadou způsobů (například osoba povinná k dani by tyto přepravní služby mohla poskytovat za využití třetí strany jakožto poskytovatele, která osobě povinné k dani vystavuje faktury, nebo by mohla využít třetí strany jakožto poskytovatele, který uzavře smlouvu přímo se zákazníkem a samostatně účtuje přepravní služby), a do jaké míry (pokud vůbec) je relevantní, zda smlouva zákazníkovi přiznává či nepřiznává právo volby mezi různými způsoby, kterými by prvek dopravy mohl být poskytován?
- 2) Jakým způsobem by měl předkládající soud při rozhodování o existenci jediného nerozdělitelného hospodářského plnění v rámci odpovědi na otázku 1a vzít v úvahu zásadu daňové neutrality?

Zejména:

- a) Závísí odpověď na tom, zda osoba povinná k dani poskytuje rovněž parkovací služby nebo přepravní služby nezávisle jiným skupinám zákazníků?
- b) Závísí odpověď na tom, jak je ve vnitrostátním právu nakládáno s přepravními službami na letiště a z letiště, které nejsou poskytovány provozovateli parkovacích služeb?
- c) Závísí odpověď na tom, zda je s jinými případy poskytování parkovacích a přepravních služeb (nezahrnujících přepravu na letiště a z letiště) osobami povinnými k dani podle vnitrostátního práva zacházeno jako se dvěma samostatnými plněními, z nichž jedno je zdanitelné standardní sazbou daně a druhé nulovou sazbou daně?
- d) Závísí odpověď na tom, zda osoba povinná k dani může prokázat, že služby, jež poskytuje, jsou konkurenční k jiným podobným službám, jež zahrnují prvek parkování i přepravy, ať ho poskytuje tentýž poskytovatel nebo dva samostatní poskytovatelé? Zejména, závisí odpověď na tom, zda osoba povinná k dani může prokázat, že spotřebitelé, kteří mají v úmyslu využít své vozidlo k vykonání části cesty na letiště, mohou využít parkování a přepravu na letiště u individuálních a samostatných poskytovatelů, například zaparkováním v blízkosti železniční stanice a přepravou vlakem z tohoto místa na

letiště nebo zaparkováním v blízkosti letiště s jiným druhem veřejné dopravy na letiště?

- e) Jakým způsobem má předkládající soud zohlednit závěry, k nimž dospěl Soudní dvůr ve věci *Komise v. Francie*, C-94/09, pokud jde o zásadu daňové neutrality a přepravní služby v této věci?

- 3) Brání právo Společenství, a zejména zásada daňové neutrality, ustanovení vnitrostátního práva, které vylučuje uplatnění nulové sazby DPH na přepravní služby mezi letištěm a parkovištěm, pokud se v případě osoby poskytující prvek přepravy a osoby poskytující prvek parkování vozidla jedná o tutéž osobu nebo o osoby spojené?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen Sad Varna (Bulharsko) dne 7. března 2011 — EON ASSET MANAGEMENT OOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“

(Věc C-118/11)

(2011/C 145/21)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen Sad Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: EON ASSET MANAGEMENT OOD

Žalovaný: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“, gr. Varna, pri Sentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia po Prihodite

Předběžné otázky

- 1) Jak má být vykládána podmínka „jsou-li použity“, která je uvedena v článku 168 směrnice 2006/112 (¹), a — v rámci posouzení vzniku původního nároku na odpočet daně — ve kterém okamžiku musí být tato podmínka splněna: již v tom zdaňovacím období, ve kterém bylo zboží dodáno nebo služba poskytnuta, nebo je dostatečné, že tato podmínka bude splněna v budoucím zdaňovacím období?
- 2) Je s ohledem na článek 168 a článek 176 směrnice 2006/112 přípustná právní úprava, jako je vnitrostátní právní úprava čl. 70 odst. 1 bodu 2 zákona o dani z přidané hodnoty, která dovoluje předem vyloučit zboží a služby, které „jsou určeny pro bezúplatná plnění nebo pro jiné činnosti, než pro ekonomickou činnost osoby povinné k dani“, ze systému odpočtu daně?

- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Je nutno článek 176 směrnice 2006/112 vykládat v tom smyslu, že členský stát, který chtěl využít možnosti, která je mu poskytnuta, vyloučit u určitého zboží nebo služeb nárok na odpočet daně a který tyto kategorie výdajů definoval následujícím způsobem: zboží nebo služba určené pro bezúplatná plnění nebo pro jiné činnosti než pro ekonomickou činnost osoby povinné k dani, kromě případů uvedených v čl. 70 odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty, splnil podmínku stanovit kategorii dostatečně definovaného zboží a služeb, to znamená definovat tuto kategorii zboží a služeb na základě její povahy?
- 4) V závislosti na tom, jak bude zodpovězena třetí otázka: Jak má být vzhledem k článku 168 a článku 173 směrnice 2006/112 posouzen účel (použití, resp. budoucího použití) zboží nebo služeb pořízených osobou povinnou k dani: jako podmínka původního vzniku nároku na odpočet daně, nebo jako důvod pro provedení opravy výše odpočtu?
- 5) V případě, že je nutno účel (použití) považovat za důvod pro provedení opravy výše odpočtu, jak má být vykládáno ustanovení článku 173 směrnice 2006/112: Stanoví provedení oprav i v těch případech, v nichž je zboží nebo služba nejprve použita pro činnost, která nepodléhá dani, nebo po svém pořízení vůbec není použita, podnik jí však má k dispozici a v některém ze zdaňovacích období po jejím pořízení je zahrnuta do zdanitelné činnosti osoby povinné k dani?
- 6) Pokud by článek 173 směrnice 2006/112 měl být vykládán v tom smyslu, že se stanovená oprava vztahuje i na ty případy, v nichž bylo zboží nebo služba po jejím pořízení nejprve použita pro činnost, která nepodléhá dani, nebo nebyla použita vůbec, později však byla do zdanitelné činnosti osoby povinné k dani zahrnuta, je pak — s ohledem na omezení uvedené v čl. 70 odst. 1 bodě 2 zákona o dani z přidané hodnoty a s ohledem na okolnost, že podle čl. 79 odst. 1 a 2 zákona o dani z přidané hodnoty se opravy provedou pouze v případech, v nichž je zboží, jehož původní použití splnilo podmínky pro odpočet daně, později zahrnuto do použití, které tyto podmínky nesplňuje — nutno vycházet z toho, že členský stát splnil svoji povinnost upravit nárok na odpočet daně pokud možno spolehlivě a spravedlivě?
- 7) V závislosti na tom, jak budou zodpovězeny výše uvedené otázky: Je nutno vycházet z toho, že osoba povinná k dani zaregistrovaná podle bulharského zákona o dani z přidané hodnoty má podle právní úpravy uvedené v zákoně o dani z přidané hodnoty týkající se omezení nároku na odpočet daně, resp. opravy výše odpočtu — za okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení a vzhledem k článku 168 směrnice 2006/112 — nárok na odpočet daně u zboží, které jí bylo dodáno, a služby, které jí byly poskytnuty, jinou osobou povinnou k dani, v tom zdaňovacím období,

ve kterém jí toto zboží bylo dodáno nebo tyto služby poskytnuty a ve kterém vznikla daňová povinnost?

(¹) Úř. věst. L 347, s. 1.

Žaloba podaná dne 4. března 2011 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-119/11)

(2011/C 145/22)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Dintilhac a C. Soulay, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Francouzská republika tím, že od 1. ledna 2007 uplatňuje na příjmy ze vstupného na premiérová koncertní vystoupení konaná v prostorách, kde lze během představení podávat občerstvení, sazbu DPH ve výši 2,10 %, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 99 a 110 směrnice o DPH (¹);

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou Komise žalované vytýká, že od 1. ledna 2007 uplatňuje na příjmy ze vstupného na premiérová koncertní vystoupení konaná v prostorách, kde lze během představení podávat občerstvení, sazbu DPH ve výši 2,10 % namísto dřívější sazby 5,5 %.

Komise poukazuje na to, že podle článku 110 směrnice o DPH členské státy, které k 1. lednu 1991 uplatňovaly snížené sazby DPH nižší, než je minimální 5 % sazba, mohou nadále tyto snížené sazby uplatňovat. Nicméně tento článek neumožňuje členským státům zavést nové odchylky, nebo rozšířit působnost odchylek existujících k 1. lednu 1991 poté, co po tomto datu jejich rozsah omezily. Právě o to se jedná v projednávané věci, neboť žalovaná od 1. ledna 1997 omezila rozsah odchylky, která platila ke dni 1. ledna 1991 v oblasti snížené sazby DPH, a výslovně z něj vyloučila příjmy z premiérových vystoupení pocházející z prodeje vstupenek „umožňujících vstup

vylučně na koncerty konané v prostorách, kde lze během představení podávat občerstvení“. Francouzská republika tím, že rozšířila působnost odchylky od směrnice, porušila její účel.

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Itálie) dne 7. března 2011 — trestní řízení proti Yeboahovi Kwadwovi

(Věc C-120/11)

(2011/C 145/23)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Účastník původního trestního řízení

Yeboah Kwadwo

Předběžná otázka

Brání články 2, 15 a 16 směrnice 2008/115/ES (¹), s ohledem na zásady loajální spolupráce, užitečného účinku směrnice, proporcionality a účinnosti donucovacích opatření určených k navrácení neoprávněně pobývajících cizích státních příslušníků, obvinění a uložení trestu — odnětí svobody až na čtyři léta v případě nesplnění prvního příkazu k ukončení pobytu a až na pět let v případě nedodržení následných příkazů vydaných policejním ředitelem — neoprávněně pobývajícím cizím státním příslušníku, který pouze nedodržel rozhodnutí o vyhoštění a příkaz k ukončení pobytu vydané správním orgánem?

(¹) Úř. věst. L 348, s. 98.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 9. března 2011 — A Oy

(Věc C-123/11)

(2011/C 145/24)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: A Oy

Další účastníci řízení: Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö, Valtiovarainministeriö

Předběžné otázky

- 1) Upravují články 49 a 54 SFEU, že přejímající společnost může v rámci svého zdaňování provést odpočet ztrát společnosti, která byla usazená v jiném členském státě a má se s ní sloučit, z činností tam vykonávaných, které pocházejí z let před fúzí, jestliže přejímající společnost nezůstane žádná pobočka ve státě, v němž má slučovaná společnost sídlo, a může podle vnitrostátních předpisů provést odpočet ztrát slučované společnosti pouze tehdy, jestliže slučovaná společnost je vnitrostátní společností nebo ztráty vznikly v pobočce usazené v tomto členském státě?
- 2) Je-li první otázku třeba zodpovědět kladně: Mají články 49 a 54 SFEU význam pro to, zda je třeba výši odečitatelné ztráty vypočítat podle daňového práva státu, v němž má přejímající společnost sídlo, nebo zda je za odečitatelné ztráty třeba považovat ztráty zjištěné ve státě, v němž má sídlo slučovaná společnost, podle práva tohoto státu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad — Varna (Bulharsko) dne 14. března 2011 — OOD Provaliinvest v. Ředitel ředitelství „Odvolační agendy a správy výkonu“

(Věc C-129/11)

(2011/C 145/25)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad — Varna

Účastníci původního řízení

Žalobce: OOD „Proviinvest“

Zalovaný: Ředitel ředitelství „Odvolací agentury a správy výkonu“

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 80 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládán v tom smyslu, že v případě dodání mezi propojenými osobami, je-li proti-plnění nižší než obvyklá cena, se základem daně rozumí obvyklá cena plnění pouze tehdy, pokud dodavatel nebo nabyvatel není oprávněn k plnému odpočtu daně odvedené na vstupu, která připadá na koupi resp. výrobu předmětů, které tvoří předmět dodání?
- 2) Má být čl. 80 odst. 1 písm. c) směrnice 2006/112 vykládán v tom smyslu, že členský stát — v případě, že dodavatel uplatnil nárok na plný odpočet daně odvedené na vstupu za zboží a služby, které jsou předmětem následných dodání mezi propojenými osobami s nižší cenou, než je obvyklá cena, a tento nárok na odpočet daně nebyl podle článků 173 až 177 směrnice upraven, a plnění nepodléhají žádnému z osvobození od daně ve smyslu článků 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, čl. 378 odst. 2, čl. 379 odst. 2, jakož i článků 380 až 390 směrnice — nesmí stanovit žádná opatření, podle kterých se základem daně rozumí výlučně obvyklá cena?
- 3) Má být čl. 80 odst. 1 písm. a) a c) směrnice 2006/112 vykládán v tom smyslu, že členský stát, v případě, že nabyvatel uplatnil nárok na plný odpočet daně odvedené na vstupu ze zboží a služeb, jež jsou předmětem dodání mezi propojenými osobami s nižší cenou, než je obvyklá cena, a tento nárok na odpočet daně odvedené na vstupu nebyl podle článků 173 až 177 směrnice opraven, nesmí stanovit žádná opatření, podle kterých se základem daně rozumí výlučně obvyklá cena?
- 4) Jedná se v případě čl. 80 odst. 1 směrnice 2006/112 o taxativní výčet případů, které tvoří podmínky, za kterých mohou členské státy přijmout opatření stanovící, že základem daně se v případě dodání rozumí obvyklá cena plnění?
- 5) Je vnitrostátní právní úprava jako je ustanovení čl. 27 odst. 3 bodu 1 Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (zákon o dani z přidané hodnoty) přípustná i za jiných okolností než za těch, které jsou uvedeny v ustanovení čl. 80 odst. 1 písm. a), b) a c) směrnice 2006/112?
- 6) Má ustanovení čl. 80 odst. 1 písm. a) a c) směrnice 2006/112 v případě, jako je projednávaný případ, přímý účinek a může jej vnitrostátní soud přímo použít?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Viega v. Komise

(Věc T-375/06) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Účast na protiprávním jednání — Povinnost uvést odůvodnění — Pokuty — Relevantní obrat — Polehčující okolnosti“)

(2011/C 145/26)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Viega GmbH & Co. KG (Attendorf, Německo) (zástupci: původně J. Burrichter, T. Mäger a F. Bulst, poté J. Burrichter, T. Mäger a M. Röhring, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Nijenhuis a V. Bottka, zmocněnci, ve spolupráci s A. Böhlke, advokát)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 4180 ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 dohody o EHP (věc COMP/F-1/38.121 — Spojovací tvarovky), jakož i podpůrně návrh na snížení pokuty uložené žalobkyni v uvedeném rozhodnutí.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Viega GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 42, 24.2.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Legris Industries v. Komise

(Věc T-376/06) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Přičitatelnost protiprávního jednání“)

(2011/C 145/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Legris Industries SA (Rennes, Francie) (zástupci: původně A. Wachsmann a C. Pommiès, poté A. Wachsmann a A. Carré, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: V. Bottka a A. Nijenhuis, zmocněnci, ve spolupráci s N. Coutrelisem, advokátem)

Předmět

Žaloba na částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 4180 ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F-1/38.121 — Spojovací tvarovky).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Legris Industries SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 42, 24.2.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Comap v. Komise

(Věc T-377/06) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Délka trvání účasti na protiprávním jednání — Pokuty — Stanovení výchozí částky pokuty — Proporcionalita“)

(2011/C 145/28)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Comap SA (Paříž, Francie) (zástupci: původně A. Wachsmann a C. Pommiès, poté A. Wachsmann a D. Nourisier, a nakonec A. Wachsmann a S. de Guigné, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Nijenhuis a V. Bottka, zmocněnci, ve spolupráci s N. Coutrelisem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 4180 ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/F-1/38.121 — Spojovací tvarovky), jakož i, podpůrně, návrh na snížení částky pokuty uložené tímto rozhodnutím žalobkyni.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Comap SA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 42, 24.2.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — IMI a další v. Komise

(Věc T-378/06) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Pokuty — Relevantní obrat — Sdělení o spolupráci — Pokyny o metodě stanovování pokut — Rovné zacházení“)

(2011/C 145/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: IMI plc (Birmingham, Spojené království), IMI Kynoch Ltd (Birmingham), Yorkshire Fittings Ltd (Leeds, Spojené království), VSH Italia Srl (Bregnano, Itálie), Comap SA, dříve Aquatis France SAS (La Chapelle-St-Mesmin, Francie) a Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Argenbühl — Eisenharz, Německo) (zástupci: M. Struys a D. Arts, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Nijenhuis a V. Bottka, zmocněnci, ve spolupráci s S. Kinsellou, solicitor a K. Nordlanderem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 4180 ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/F-1/38.121 — Tvarovky), a podpůrně návrh na snížení výše pokuty uložené žalobkyním uvedeným rozhodnutím.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnostem IMI plc, IMI Kynoch Ltd, Yorkshire Fittings Ltd, VSH Italia Srl, Comap SA a Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 20, 27.1.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Kaimer a další v. Komise

(Věc T-379/06) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Právo na obhajobu — Účast na protiprávním jednání — Délka trvání protiprávního jednání — Pokuty — Polehčující okolnosti — Proporcionalita — Rovné zacházení“)

(2011/C 145/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kaimer GmbH & Co. Holding KG (Essen, Německo); Sanha Kaimer GmbH & Co. KG (Essen) a Sanha Italia Srl (Miláno, Itálie) (zástupce: J. Brück, avokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Nijenhuis a V. Bottka, zmocněnci, ve spolupráci s A. Böhlke, advokát)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 4180 ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F-1/38.121 — Spojovací tvarovky), jakož i návrh na snížení částky pokuty uložené tímto rozhodnutím žalobkyním.

Výrok rozsudku

1) *Článek 1 rozhodnutí Komise K(2006) 4180 ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/F-1/38.121 — Spojovací tvarovky) se zrušuje v rozsahu, v němž se vztahuje na období od 30. července 1996 do 31. července 1997 kvůli účasti společnosti Kaimer GmbH & Co. Holding KG a společnosti Sanha Kaimer GmbH & Co. KG a na období od 1. ledna 1998 do 14. července 1999 kvůli účasti společnosti Sanha Italia Srl.*

2) Výše pokuty uložené společnosti Kaimer se stanoví na 7,15 milionů eur, z nichž 7,15 milionů eur zaplatí společně a nerozdílně se společností Sanha Kaimer a 6,325 milionů eur se společností Sanha Italia.

3) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

4) Společnosti Kaimer, Sanha Kaimer a Sanha Italia ponese vlastní náklady řízení a nahradí 50 % nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.

5) Komise ponese 50 % vlastních nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 42, 24.2.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — FRA.BO v. Komise

(Věc T-381/06) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí, kterým se konstatuje protiprávní jednání porušující článek 81 ES — Pokuty — Sdělení o spolupráci — Pokyny o metodě stanovování pokut — Polehčující okolnosti — Osvobození od pokuty — Legitimní očekávání — Rovné zacházení“)

(2011/C 145/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: FRA.BO (Bordolano, Itálie) (zástupci: původně R. Celli, solicitor a F. Distefano, advokát, poté F. Distefano)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Nijenhuis a V. Bottka, zmocněnci, ve spolupráci s S. Kinsellou, solicitor a K. Nordlanderem, advokát)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 4180 v konečném znění ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F-1/38.121 — Spojovací tvarovky) a podřídně návrh na snížení částky pokuty uložené tímto rozhodnutím žalobkyni v uvedeném rozhodnutí.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti FRA.BO se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 42, 24.2.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Tomkins v. Komise

(Věc T-382/06) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Přičitatelnost protiprávního jednání — Délka trvání protiprávního jednání“)

(2011/C 145/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Tomkins plc (Londýn, Spojené království) (zástupci: T. Soames, S. Jordan, solicitors, a J. Joshua, barrister)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Nijenhuis a V. Bottka, zmocněnci, ve spolupráci s S. Kinsellou a K. Dalym, solicitors,)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 4180 ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F-1/38.121 — Spojovací tvarovky), jakož i návrh na snížení částky pokuty uložené tímto rozhodnutím žalobkyni.

Výrok rozsudku

1) Článek 1 rozhodnutí Komise K(2006) 4180 ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F-1/38.121 — Spojovací tvarovky) se zrušuje v rozsahu, v němž se vztahuje na období od 31. prosince 1998 do 29. října 1993, pokud jde o Tomkins plc.

2) Výše pokuty uložené společnosti Tomkins v čl. 2 písm. h) rozhodnutí K(2006) 4180 se stanoví na 4,25 milionů eur, z nichž 3,4 milionů eur zaplatí společně a nerozdílně se společností Pegler Ltd.

3) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

4) Každá z účastnic řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 42, 24.2.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — IBP a International Building Products France v. Komise

(Věc T-384/06) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Délka trvání účasti na protiprávním jednání — Pokuty — Přitěžující okolnosti“)

(2011/C 145/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: IBP Ltd (Tipton, Spojené království); a International Building Products France SA (Sartrouville, Francie) (zástupci: M. Clough, QC, a A. Aldred, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a V. Bottka, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 4180 ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/F-1/38.121 — Spojovací tvarovky), jakož i, podpůrně, návrh na snížení částky pokuty uložené tímto rozhodnutím žalobkyním.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) IBP Ltd a International Building Products France SA ponесou vlastní náklady řízení a nahradí 80 % nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí. Tyto společnosti ponесou rovněž vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé Komisi v souvislosti s řízením o předběžném opatření.
- 3) Komise ponесе 20 % vlastních nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 20, 27.1.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Aalberts Industries a další v. Komise

(Věc T-385/06) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Jediné a trvající protiprávní jednání — Účast na protiprávním jednání“)

(2011/C 145/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Aalberts Industries NV (Utrecht, Nizozemsko); Comap SA, dříve Aquatis France SAS (La Chapelle-St-Mesmin, Francie); a Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Argenbühl — Eisenharz, Německo) (zástupci: původně R. Wesseling a M. van der Woude, poté R. Wesseling, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Nijenhuis, R. Sauer a V. Bottka, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 4180 ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/F-1/38.121 — Spojovací tvarovky) a podpůrně návrh na snížení částky pokuty uložené tímto rozhodnutím žalobkyním.

Výrok rozsudku

- 1) Článek 1 rozhodnutí Komise K(2006) 4180 ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/F-1/38.121 — Spojovací tvarovky) se zrušuje v rozsahu, v němž stanoví, že společnosti Aalberts Industries NV, Comap SA, dříve Aquatis France SAS, a Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG se účastnily protiprávního jednání od 25. června 2003 do 1. dubna 2004.
- 2) Článek 2 písm. a) a b) bod 2 rozhodnutí Komise K(2006) 4180 se zrušuje.
- 3) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 20, 27.1.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Pegler v. Komise(Věc T-386/06) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Přičitatelnost protiprávního jednání — Pokuty — Odrazující účinek“)

(2011/C 145/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Pegler Ltd (Doncaster, Spojené království) (zástupci: R. Thompson, QC, a A. Collinson, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Nijenhuis a V. Bottka, zmocněnci, ve spolupráci s S. Kinsellou a K. Dalym, solicitors)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 4180 ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/F-1/38.121 — Spojovací tvarovky), jakož i, podpůrně, návrh na snížení částky pokuty uložené tímto rozhodnutím žalobkyni.

Výrok rozsudku

- 1) Článek 1 rozhodnutí Komise K(2006) 4180 ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/F-1/38.121 — Spojovací tvarovky) se zrušuje v rozsahu, v němž konstatuje, že Pegler Ltd se podílela na protiprávním jednání v období od 31. prosince 1988 do 29. října 1993.
- 2) Výše pokuty uložené společně a nerozdílně společnosti Pegler v čl. 2 písm. h) rozhodnutí K(2006) 4180 se stanoví na 3,4 miliony eur.
- 3) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 4) Každá z účastnic řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 20, 27.1.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 31. března 2011 — Řecko v. Komise(Věc T-214/07) ⁽¹⁾

(„EZOZF — Záruční sekce — Výdaje vyloučené z financování Společenství — Plodiny na orné půdě — Zvláštní opatření pro menší ostrovy v Egejském moři týkající se některých zemědělských produktů“)

(2011/C 145/36)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Řecká republika (zástupci: V. Kontolaimos a I. Chalkias, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: H. Tserepa-Lacombe, zmocněnec, ve spolupráci s N. Korogiannakisem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2007/243/ES ze dne 18. dubna 2007 o vyloučení z financování Společenství některých výdajů vynaložených členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) (Úř. věst. L 106, s. 55).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 199, 25.8.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 31. března 2011 — Itálie v. EHSV(Věc T-117/08) ⁽¹⁾

(„Jazykový režim — Oznámení o volném pracovním místě generálního tajemníka EHSV — Zveřejnění ve třech úředních jazycích — Informace týkající se oznámení o volném pracovním místě — Zveřejnění ve všech úředních jazycích — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Články 12 ES a 290 ES — Článek 12 PŘOZ — Nařízení č. 1“)

(2011/C 145/37)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: R. Adam, zmocněnec, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato)

Žalovaný: Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV) (zástupci: původně M. Bermejo Garde, poté M. Arsène, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Španělské království (zástupce: F. Díez Moreno, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na zrušení jednak oznámení o volném pracovním místě č. 73/07 na pozici generálního tajemníka sekretariátu EHSV, jež bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie ze dne 28. prosince 2008 v německém, anglickém a francouzském znění (Úř. věst. C 316 A, s. 1), a dále změny uvedeného oznámení o volném pracovním místě, jež byla zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie ze dne 30. ledna 2008 v německém, anglickém a francouzském znění (Úř. věst. C 25 A, s. 19).

Výrok rozsudku

- 1) Oznámení o volném pracovním místě č. 73/07 na pozici generálního tajemníka sekretariátu Evropského hospodářského a sociálního výboru (EHSV), jež bylo zveřejněno dne 28. prosince 2007, v pozměněném znění ze dne 30. ledna 2008, se zrušuje.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 116, 9.5.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Freistaat Sachsen a další v. Komise

(Věci T-443/08 a T-455/08) (¹)

(„Státní podpory — Podpora pro letiště Lipsko-Halle — Financování investic souvisejících s výstavbou nové jižní dráhy — Rozhodnutí prohlašující podporu za slučitelnou se společným trhem — Žaloba na neplatnost — Nedostatek právního zájmu na podání žaloby — Nepřípustnost — Pojem „podnik“ — Pojem „hospodářská činnost“ — Letištní infrastruktura“)

(2011/C 145/38)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Freistaat Sachsen (Německo) a Land Sachsen-Anhalt (Německo) (zástupce: U. Soltész, advokát) (věc T-443/08); Mitteldeutsche Flughafen AG (Lipsko, Německo) a Flughafen Leipzig-Halle GmbH (Lipsko) (zástupce: M. Nüñez-Müller, advokát) (věc T-455/08)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Gross, B. Martenczuk a E. Righini, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma a B. Klein, zmocněnci); a

Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) (zástupce: L. Giesberts, advokát)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2008/948/ES ze dne 23. července 2008 o opatřeních Německa ve prospěch společnosti DHL a letiště Lipsko/Halle (Úř. věst. L 346, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) Věci T-443/08 a T-455/08 se spojují pro účely rozsudku.
- 2) Žaloba ve věci T-443/08 se odmítá jako nepřipustná.
- 3) Článek 1 rozhodnutí Komise 2008/948/ES ze dne 23. července 2008 o opatřeních Německa ve prospěch společnosti DHL a letiště Lipsko/Halle se zrušuje v rozsahu, v němž stanoví, že výše státní podpory, kterou Spolková republika Německo hodlá poskytnout na výstavbu nové jižní dráhy a příslušných letištních zařízení na letišti Lipsko-Halle, je 350 milionů eur.
- 4) Žaloba ve věci T-455/08 se ve zbývajících částech zamítá.
- 5) Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí ve věci T-443/08.
- 6) Mitteldeutsche Flughafen AG a Flughafen Leipzig-Halle GmbH ponесou vlastní náklady řízení.
- 7) Komise ponесou vlastní náklady řízení vynaložené ve věci T-455/08.
- 8) Spolková republika Německo a Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) ponесou vlastní náklady řízení ve věcech T-443/08 a T-455/08.

(¹) Úř. věst. C 237, 20.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. března 2011 — Portugalsko v. Komise

(Věc T-33/09) (¹)

(„Nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora, jímž bylo konstatováno nesplnění povinnosti státem — Penále — Žádost o zaplacení — Zrušení sporných právních předpisů“)

(2011/C 145/39)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes a J. A. de Oliveira, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Konstantinidis, P. Guerra e Andrade a P. Costa de Oliveira, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2008) 7419 v konečném znění ze dne 25. listopadu 2008 ve věci žádosti o zaplacení penále dlužného na základě rozsudku Soudního dvora ze dne 10. ledna 2008, Komise v. Portugalsko (C-70/06, Sb. rozh. s. I-1).

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise K(2008) 7419 v konečném znění ze dne 25. listopadu 2008 se zrušuje.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 82, 4.4.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — XXXLutz Marken v. OHIM — Natura Selection (Linea Natura Natur hat immer Stil)

(Věc T-54/09) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Linea Natura Natur hat immer Stil — Starší obrazová ochranná známka Společenství natura selection — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2011/C 145/40)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: XXXLutz Marken GmbH (Wels, Rakousko) (zástupce: H. Pannen, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: S. Schöffner, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Natura Selection, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupce: E. Sugañes Coca, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 28. listopadu 2008 (věc R 1787/2007-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Natura Selection, SL a XXXLutz Marken GmbH.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti XXXLutz Marken GmbH se ukádá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 90, 18.4.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Dover v. Parlament

(Věc T-149/09) (¹)

(„Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu — Kontrola využití příspěvků — Příspěvek na parlamentní asistenci — Odůvodnění výdajů — Vymáhání neoprávněně vyplacených částek“)

(2011/C 145/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Densmore Ronald Dover (Borehamwook, Hertfordshire, Spojené království) (zástupci: D. Vaughan, QC, M. Lester, barrister, a M. French, solicitor)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: H. Krück, D. Moore a M. Windisch, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu D(2009) 4639 ze dne 29. ledna 2009, týkajícího se vymáhání částek vyplacených žalobci jako poslanceké příspěvky

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu D(2009) 4639 ze dne 29. ledna 2009 se zrušuje pokud jde o vymáhání částky 193 001 GBP.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) *Parlament a Densmore Ronald Dover ponесou vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 141, 20.6.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Řecko v. Komise

(Věc T-184/09) (¹)

(„EZOZF — Záruční sekce — Výdaje vyloučené z financování poskytovaného Společenstvím — Společná organizace trhů v odvětví cukru — Článek 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 1663/95 a čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 885/2006 — Vyhodnocení rizika finanční škody pro EZOZF — Zásada proporcionality“)

(2011/C 145/42)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Řecká republika (zástupci: V. Kontolaimos, E. Leftheriotou a V. Karra, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Jimeno Fernández a A. Markoulli, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2009/253/ES ze dne 19. března 2009, kterým se z financování Společenství vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) (Úř. věst. L 75, s. 15), v rozsahu, v němž toto rozhodnutí vylučuje některé výdaje vynaložené Řeckem v rámci společné organizace trhů v odvětví cukru.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 193, 15.8.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Cybergun v. OHIM — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Věc T-419/09) (¹)

(„Ochranná známka — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství AK 47 — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) a čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2011/C 145/43)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Cybergun SA (Bondoufle, Francie) (zástupce: S. Guyot, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Německo) (zástupce: M.-H. Hoffmann, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 5. srpna 2009 (věc R 1101/2007-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG a Cybergun SA

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti Cybergun SA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — Cybergun v. OHIM — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Věc T-503/09) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství AK 47 — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) a čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2011/C 145/44)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Cybergun SA (Bondoufle, Francie) (zástupce: S. Guyot, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Německo) (zástupce: M.-H. Hoffmann, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 8. října 2009 (věc R 645/2008-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG a Cybergun SA

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Cybergun SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 51, 27.2.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011 — CheckMobile v. OHIM (carcheck)

(Věc T-14/10) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství carcheck — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2011/C 145/45)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: CheckMobile GmbH — The Process Solution Company (Hamburk, Německo) (zástupce: D. Lodigkeit, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 18. listopadu 2009 (věc R 595/2009-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení carcheck jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti CheckMobile GmbH — The Process Solution Company se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 80, 27.3.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 21. března 2011 — Milux v. OHIM (REFLUXCONTROL a další)

(Věc T-139/10, T-280/10 až T-285/10 a T-349/10 až T-352/10) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Zastoupení žalobkyně advokátem, který nemá postavení třetí osoby — Nepřípustnost“)

(2011/C 145/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Milux Holding SA (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: J. Bojs, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: S. Schaffner, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloby podané proti rozhodnutím čtvrtého odvolacího senátu OHIM, a sice proti rozhodnutí ze dne 13. ledna 2010 (věc R 1134/2009-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení REFLUXCONTROL jako ochranné známky Společenství (věc T-139/10), proti rozhodnutí ze dne 29. dubna 2010 (věc R 1432/2009-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení ANEURYSMCONTROL jako ochranné známky Společenství (věc T-280/10), proti rozhodnutí ze dne 29. dubna 2010 (věc R 1433/2009-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení APPETITECONTROL jako ochranné známky Společenství (věc T-281/10), proti rozhodnutí ze dne 8. června 2010 (věc R 1434/2009-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení STOMACONTROL jako ochranné známky Společenství (věc T-282/10), proti rozhodnutí ze dne 17. června 2010 (věc R 1435/2009-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení BMICONTROL jako ochranné známky Společenství (věc T-283/10), proti rozhodnutí ze dne 3. června 2010 (věc R 1438/200-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení IMPLANTCONTROL jako ochranné známky Společenství (věc T-284/10), proti rozhodnutí ze dne 29. dubna 2010 (věc R 1444/2009-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení CHEMOCONTROL jako ochranné známky Společenství (věc T-285/10), proti rozhodnutí ze dne 29. června 2010 (věc R 1436/2009-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení OVUMCONTROL jako ochranné známky Společenství (věc T-349/10), proti rozhodnutí ze dne 2. července 2010 (věc R 1437/2009-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení HEARTCONTROL jako ochranné známky Společenství (věc T-350/10), proti rozhodnutí ze dne 28. července 2010 (věc R 1439/2009-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení VESICACONTROL jako ochranné známky Společenství (věc T-351/10) a proti rozhodnutí ze dne 28. července 2010 (věc R 1443/2009-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení RECTALCONTROL jako ochranné známky Společenství (věc T-352/10).

Výrok

- 1) Věci T-139/10, T-280/10 až T-285/10 a T-349/10 až T-352/10 se pro účely usnesení spojují.

- 2) Žaloby se odmítají jako nepřipustné.
- 3) Společnosti Milux Holding SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 148, 5.6.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 21. března 2011 — Milux v. OHIM (FERTILITYINVIVO)

(Věc T-175/10) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Zastoupení žalobkyně advokátem, který nemá postavení třetí osoby — Nepřipustnost“)

(2011/C 145/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Milux Holding SA (Lucemburk, Lucembursko)
(zástupce: J. Bojs, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Geroulakos, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 2. února 2010 (věc R 1116/2009-4), jež se týká přihlášky slovního označení FERTILITYINVIVO jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřístupná.
- 2) Společnosti Milux Holding SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 161, 19.6.2010.

Žaloba podaná dne 17. února 2011 — MSE Pharmazeutika v. OHIM — Merck Sharp & Dohme (SINAMIT)

(Věc T-100/11)

(2011/C 145/48)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: MSE Pharmazeutika GmbH (Bad Homburg, Německo) (zástupce: T. Büttner, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Merck Sharp & Dohme Corp. (New Jersey, USA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 9. prosince 2010 ve věci R 724/2010-1;
- zrušil rozhodnutí námitkového oddělení Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 3. března 2010, kterým bylo vyhověno námitkám č. B 1441684.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „SINAMIT“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 5 a 32 — Přihláška ochranné známky Společenství č. 951596

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápis rakouské ochranné známky č. 57446 týkající se slovní ochranné známky „SINEMET“ pro výrobky zařazené do třídy 5; zápis ochranné známky Beneluxu č. 320194 týkající se slovní ochranné známky „SINEMET“ pro výrobky zařazené do třídy 5; zápis dánské ochranné známky č. VR197302373 týkající se slovní ochranné známky „SINEMET“ pro výrobky zařazené do třídy 5; zápis finské ochranné známky č. 49091 týkající se slovní ochranné známky „SINEMET“ pro výrobky zařazené do třídy 5; zápis řecké ochranné známky č. 34959 týkající se slovní ochranné známky „SINEMET“ pro výrobky zařazené do třídy 5; zápis maďarské ochranné známky č. 116223 týkající se slovní ochranné známky „SINEMET“ pro výrobky zařazené do třídy 5; zápis lotyšské ochranné známky č. M18257 týkající se slovní ochranné známky „SINEMET“ pro výrobky zařazené do třídy 5; zápis litevské ochranné známky č. 12963 týkající se slovní ochranné známky „SINEMET“ pro výrobky zařazené do třídy 5

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám pro část zpochybnovaných výrobků

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009 tím, že odvolací senát nesprávně konstatoval, že mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny jednak vzhledem k tomu, že jsou si ochranné známky značně podobné, a jednak vzhledem k tomu, že výrobky označené ochrannými známkami jsou totožné a podobné.

**Žaloba podaná dne 23. února 2011 — Schutzgemeinschaft
Milch und Milcherzeugnisse eV v. Komise**

(Věc T-112/11)

(2011/C 145/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV (Berlín, Německo) (zástupci: M. Loschelder a V. Schoene, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil nařízení Komise (EU) č. 1121/2010 ze dne 2. prosince 2010 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Edam Holland (CHZO)) a

— uložil Komisi náhradu nutných nákladů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobce předkládá devět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení pravidel o rozdělení pravomocí

— Žalobce v rámci prvního žalobního důvodu kritizuje porušení pravidel o rozdělení pravomocí stanovených nařízením č. 510/2006 ⁽¹⁾ při neexistenci vnitrostátního řízení týkajícího se chráněného zeměpisného označení „Edam Holland“ zapsaného do rejstříku napadeným nařízením.

— Žalobce tvrdí, že původní žádost se týkala zápisu označení „Hollandse Edam“ a pouze to bylo předmětem předchozího vnitrostátního postupu, který je bezvýhradně vyžadován článkem 5 nařízení č. 510/2006.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 3 odst. 2 nařízení č. 1898/2006 ⁽²⁾

— Žalobce v této souvislosti napadá skutečnost, že slovní spojení „Edam Holland“ není v nizozemštině.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 1 a 2 nařízení č. 510/2006 a čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1898/2006

— Žalobce v rámci třetího žalobního důvodu tvrdí, že zapsané označení není používáno.

4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 2 nařízení č. 510/2006

— Žalobce tvrdí, že byl porušen čl. 2 odst. 2 nařízení č. 510/2006 v rozsahu, v němž „Edam Holland“ není „tradičním“ nezeměpisným označením.

5) Pátý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 1 nařízení č. 510/2006

— Žalobce v rámci pátého žalobního důvodu kritizuje porušení čl. 2 odst. 1 nařízení č. 510/2006 z důvodu neexistence pověsti nebo specifických vlastností „Edam Holland“.

6) Šestý žalobní důvod vycházející z porušení článků 30 a 36 SFEU

— Žalobce v této souvislosti tvrdí, že napadené nařízení představuje neodůvodněné omezení volného pohybu zboží, jelikož postrádá zvláštní povahu mléka pocházejícího od nizozemských chovatelů dojníc, jež jediné je určeno pro výrobu „Edam Holland“

7) Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 1 a 2 nařízení č. 510/2006

— Žalobce v této souvislosti tvrdí, že byly porušeny čl. 2 odst. 2 a článek 2 odst. 1 nařízení č. 510/2006, jelikož „Holland“ je synonymem k Nizozemsku, názvu země. Mimoto zápis názvu země může být proveden pouze ve výjimečném případě, o který se zde nejedná.

8) Osmý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 3 odst. 3 nařízení č. 510/2006

— Žalobce tvrdí, že vzhledem k existenci předchozího zápisu „Noord-Hollandse Edammer AOP“ došlo zápisem „Edam Holland“ k porušení poctivého místního užívání, a to může spotřebitele uvést v omyl.

9) Devátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality a procesních zásad, jakož i nesprávného právního posouzení

— Žalobce žalované vytýká, že v napadeném nařízení jasně neuvedla, že označení „Edam“ je generické. Podle žalobce byl takový údaj přípustný vzhledem k judikatuře Soudního dvora a k praxi Komise a nezbytný vzhledem ke skutkovým okolnostem. Jeho opominutí je v rozporu se zásadou proporcionality a procesními zásadami a představuje nesprávné právní posouzení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 93, s. 12).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1898/2006 ze dne 14. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 510/2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 369, s. 1).

**Žaloba podaná dne 23. února 2011 — Schutzgemeinschaft
Milch eV Milcherzeugnisse eV v. Komise**

(Věc T-113/11)

(2011/C 145/50)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Schutzgemeinschaft Milch a Milcherzeugnisse eV (Berlín, Německo) (zástupci: M. Loschelder a V. Schoene, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil nařízení Komise (EU) č. 1122/2010 ze dne 2. prosince 2010 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Gouda Holland (CHZO)), a

— uložil Komisi náhradu nutných nákladů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobce předkládá devět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení pravidel o rozdělení pravomocí

— Žalobce v rámci prvního žalobního důvodu kritizuje porušení pravidel o rozdělení pravomocí stanovených nařízením č. 510/2006 ⁽¹⁾ při neexistenci vnitrostátního řízení týkajícího se chráněného zeměpisného označení „Gouda Holland“ zapsaného do rejstříku napadeným nařízením.

— Žalobce tvrdí, že původní žádost se týkala zápisu označení „Hollandse Gouda“ a pouze to bylo předmětem předchozího vnitrostátního postupu, které je bezvýhradně vyžadován článkem 5 nařízení č. 510/2006.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 3 odst. 2 nařízení č. 1898/2006 ⁽²⁾

— Žalobce v této souvislosti napadá skutečnost, že slovní spojení „Gouda Holland“ není v nizozemštině.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 1 a 2 nařízení č. 510/2006 a čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1898/2006

— Žalobce v rámci třetího žalobního důvodu tvrdí, že zapsané označení není používáno.

4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 2 nařízení č. 510/2006

— Žalobce tvrdí, že byl porušen čl. 2 odst. 2 nařízení č. 510/2006 v rozsahu, v němž „Gouda Holland“ není „tradičním“ nezeměpisným označením.

5) Pátý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 1 nařízení č. 510/2006

— Žalobce v rámci pátého žalobního důvodu kritizuje porušení čl. 2 odst. 1 nařízení č. 510/2006 z důvodu neexistence pověsti nebo specifických vlastností „Gouda Holland“.

6) Šestý žalobní důvod vycházející z porušení článků 30 a 36 SFEU

— Žalobce v této souvislosti tvrdí, že napadené nařízení představuje neodůvodněné omezení volného pohybu zboží, jelikož postrádá zvláštní povahu mléka pocházejícího od nizozemských chovatelů dojníc, jež jediné je určeno pro výrobu „Gouda Holland“

7) Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 1 a 2 nařízení č. 510/2006

— Žalobce v této souvislosti konkrétně tvrdí, že byly porušeny čl. 2 odst. 2 a článek 2 odst. 1 nařízení č. 510/2006, jelikož „Holland“ je synonymem k Nizozemsku, názvu země. Mimoto zápis názvu země může být proveden pouze ve výjimečném případě, o který se zde nejedná.

8) Osmý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 3 odst. 3 nařízení č. 510/2006

— Žalobce tvrdí, že vzhledem k existenci předchozího zápisu „Noord-Hollandse Gouda AOP“, došlo zápisem „Gouda Holland“ k porušení poctivého místního užívání a spotřebitel jím může být uveden v omyl.

9) Devátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality a procesních zásad, jakož i nesprávného právního posouzení

— Žalobce žalované vytýká, že v napadeném nařízení jasně neuvedla, že označení „Gouda“ je generické. Podle žalobce byl takový údaj přípustný vzhledem k judikatuře Soudního dvora a k praxi Komise a nezbytný vzhledem ke skutkovým okolnostem. Jeho opominutí je v rozporu se zásadou proporcionality a procesními zásadami a představuje nesprávné právní posouzení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 93, s. 12).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1898/2006 ze dne 14. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 510/2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 369, s. 1).

Žaloba podaná dne 28. února 2011 — Centre national de la recherche scientifique v. Komise

(Věc T-125/11)

(2011/C 145/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Centre national de la recherche scientifique (Paříž, Francie) (zástupce: N. Lenoir, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí ze dne 17. prosince 2010 v rozsahu, v němž se týká započtení pohledávky, kterou má CNRS vůči Společenství na základě smlouvy PIEF na jedné straně, proti údajné pohledávce Společenství vůči CNRS uplatňované na základě smlouvy ALLOSTEM na straně druhé;

— uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobce uplatňuje šest žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu a zejména čl. 12 odst. 4 nařízení (ES) ⁽¹⁾ č. 2321/2002, neboť si Komise nevyžádala vyjádření žalobce k opodstatněnosti svého rozhodnutí uspokojit svou údajnou pohledávku započtením.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož Komise pouze odkázala na obecná ustanovení své auditorské zprávy ze dne 16. března 2009, aniž vysvětlila důvody, proč nezohlednila důkazy, které žalobce předložil s cílem prokázat způsobilost nákladů vykázaných žalobcem.

3) Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávných posouzení, jelikož Komise měla za to, že odměna paní T., výzkumné pracovnice v CNRS, za období od 1. dubna 2006 do 31. března 2007 nepatří mezi způsobilé náklady navzdory důkazům, jež žalobce předložil ve formě časových výkazů a čtyř vědeckých článků odkazujících na dotčenou smlouvu.

4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z právních omylů v rozsahu, v němž Komise popřela jakoukoli důkazní hodnotu

časových výkazů paní T. za období od 1. dubna 2006 do 31. března 2007 a neuznala způsobilost odměny paní B., výzkumné pracovnice v CNRS, během její mateřské dovolené na jedné straně, a sociálních výdajů zvaných „rezerva pro případ ztráty zaměstnání“, které zaplatilo CNRS z titulu pojištění v nezaměstnanosti svých dočasných zaměstnanců na straně druhé.

5) Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání v rozsahu, v němž Komise:

— na rozdíl od toho, co uvedla ve své auditorské zprávě a na jednání, popřela jakoukoli důkazní hodnotu čtyř vědeckých publikací;

— podala nový výklad kritérií způsobilosti výdajů souvisejících s mateřskou dovolenou;

— oznámila rozhodnutí navzdory ujištěním poskytnutým v průběhu smírného řešení sporu.

6) Šestý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 73 odst. 1 finančního nařízení ⁽²⁾ v rozsahu, v němž pohledávka uplatňovaná Komisí není jistá.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2321/2002 ze dne 16. prosince 2002 o pravidlech pro účast podniků, výzkumných středisek a vysokých škol a pro šíření výsledků výzkumu k provádění šestého rámcového programu Evropského společenství (2002–2006) (Úř. věst. L 355, s. 23; Zvl. vyd. 13/31, s. 46).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

Žaloba podaná dne 11. března 2011 — GS v. Parlament a Rada

(Věc T-149/11)

(2011/C 145/52)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Serviceleistungen mbH (Eigeltingen, Německo) (zástupce: J. Schmidt, Rechtsanwalt)

Žalovaní: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně:

Žalobkyně navrhuje:

— prohlásit za neplatný čl. 8 odst. 2 druhou větu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1210/2010 ze dne 15. prosince 2010 o ověřování pravosti euromincí a o zacházení s euromincemi nevhodnými pro oběh;

— uložit žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby tvrdí žalobkyně následující:

1) Napadená právní úprava porušuje článek 15 a 16 Listiny základních práv Evropské unie

— V této souvislosti žalobkyně uvádí, že čl. 8 odst. 2 nařízení (EU) č. 1210/2010⁽¹⁾ zasahuje do její svobody výkonu povolání a podnikání, jelikož po vstupu napadeného nařízení v platnost utrpěla ztrátu obrátu.

2) Napadená právní úprava porušuje článek 17 Listiny základních práv Evropské unie

— Žalobkyně tvrdí, že čl. 8 odst. 2 nařízení č. 1210/2010 zasahuje také do jejího vlastnického práva, jelikož toto ustanovení omezuje využití jejího práva na založení a výkon obchodní činnosti

— Napadená právní úprava dále umožňuje bezprostřední zásah do vlastnictví žalobkyně tím, že euromince v jejím vlastnictví byly bez náhrady staženy z oběhu.

3) Nevhodnost napadené právní úpravy pro dosažení zákonem sledovaného cíle a její nepřiměřenost

— V této souvislosti žalobkyně uvádí, že svobodný výkon povolání, podnikání, jakož i výkon vlastnického práva mohou být omezeny, pakliže toto omezení sleduje cíle obecného zájmu a nepředstavuje nepřiměřené porušení sledovaného cíle. Žalobkyně má za to, že napadená právní úprava je nadbytečná, nevhodná k dosažení zákonem sledovaného cíle a navíc představuje překážku pro jeho dosažení. V důsledku toho je nepřiměřená a není vhodná k odůvodnění zásahu do jejích základních práv.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1210/2010 ze dne 15. prosince 2010 o ověřování pravosti euromincí a o zacházení s euromincemi nevhodnými pro oběh (Úř. věst. L 339, s. 1).

Žaloba podaná dne 11. března 2011 — Telefónica de España a Telefónica Móviles España v. Komise

(Věc T-151/11)

(2011/C 145/53)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Telefónica de España, SA (Madrid, Španělsko), Telefónica Móviles España, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: F. González Díaz, F. Salerno, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál

— v souladu s článkem 263 SFEU zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 20. července 2010,

— v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaná žaloba je namířena proti rozhodnutí Komise ze dne 20. července 2010 o režimu podpory C 38/09 (ex NN 58/09), který hodlá Španělsko provést ve prospěch podniku Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) (Úř. věst. L 1, s. 9) v rozsahu, v němž prohlašuje na základě čl. 106 odst. 2 SFEU za slučitelný s vnitřním trhem nový model financování veřejnoprávního subjektu poskytujícího rádiové a televizní vysílání Corporación de Radio y Televisión Española, který byl zaveden zákonem 8/2009 ze dne 28. srpna 2009.

Na podporu své žaloby uplatňují žalobkyně pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vychází z porušení čl. 108 odst. 2 SFEU, jelikož Komise nezahájila, pokud jde o oddělení financování celé podpory, řízení stanovené v tomto ustanovení.

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 108 SFEU, jelikož Komise stanoví oddělení financování celé podpory a nesprávně definuje jako novou podporu pouze dodatečné financování. Tímto Komise jedná v rozporu s judikaturou a rozhodovací praxí Komise.

3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 256 SFEU, vzhledem k tomu, že rozhodnutí neposkytuje žádné vysvětlení toho, jak se dojde k závěru, že tři daňová opatření, která zavádějí a mění články 4, 5 a 6 zákona 8/2009, jsou oddělitelná od současného režimu financování RTVE.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že bylo rozhodnuto, že opatření není vázáno na zdroj financování, jelikož neslučitelnost zdrojů financování s právem Společenství musí nezbytně vést k neslučitelnosti opatření s pravidly v oblasti státních podpor. V tomto ohledu tvrdí, že napadené rozhodnutí prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem podporu, která je vázána na financování, jež Komise v současně probíhajícím řízení považovala za neslučitelné s právem Unie.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází z porušení čl. 106 odst. 2 SFEU nebo článku 256 SFEU z důvodu neuvedení odůvodnění týkajícího se nepřiměřené náhrady a dopadu opatření na hospodářskou soutěž na vnitřním trhu. Konkrétně rozhodnutí nezohlednilo, že skutečné budoucí náklady Corporación RTVE budou nižší, než byly náklady vynaložené v minulosti, a prohlásilo za slučitelné s vnitřním trhem opatření, které zajišťuje ochranu „před pohyblivostí příjmů na reklamním trhu“, přestože již neexistuje žádné obchodní riziko.

Žaloba podaná dne 10. března 2011 — Marszałkowski v. OHIM Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO)

(Věc T-159/11)

(2011/C 145/54)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: polština

Účastníci řízení

Žalobce: Marek Marszałkowski (Sokolniki, Polsko) (zástupce: C. Sadkowski, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG (Blankenheim, Německo)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje:

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 11. ledna 2011 (věc R 760/2010-4), kterým byla zamítnuta přihláška ochranné známky Společenství „Marko Walichnowy“ pro následující výrobky zařazené do třídy 29: maso, masné výrobky a výrobky z kuřecího masa včetně paštik, vnitřnosti, párky se zelím, masové konzervy a masovo-zeleninové výrobky včetně bigosu, kuřecí maso (včetně baleného kuřecího masa), masové kuličky v zeleninové omáčce;

— podpůrně změnit napadené rozhodnutí v tom smyslu, že je pro výše uvedené výrobky přípustný zápis ochranné známky Společenství „Marko Walichnowy“;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení a uložit mu mj. povinnost nahradit žalobci náklady vynaložené na zastupování v řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: žalobce

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky „Marko Walichnowy“ pro výrobky zařazené do třídy 29 — přihláška č. 007161541

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka Společenství „Mar-Ko“ pro některé výrobky zařazené do třídy 29.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: zrušení rozhodnutí námitkového oddělení a zamítnutí přihlášky pro následující výrobky zařazené do třídy 29: maso, masné výrobky a výrobky z kuřecího masa včetně paštik, vnitřnosti, párky se zelím, masové konzervy a masovo-zeleninové výrobky včetně bigosu, kuřecí maso (včetně baleného kuřecího masa), masové kuličky v zeleninové omáčce

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009⁽¹⁾ tím, že bylo konstatováno, že ochranné známky se podobají a mohou být vzájemně zaměněny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 17. března 2011 — Häfele v. OHIM (Infront)

(Věc T-166/11)

(2011/C 145/55)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Häfele GmbH & Co. KG (Nagold, Německo) (zástupci: M. Eck a J. Dönch, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 17. ledna 2011 ve věci R 1711/2010-1;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „Infront“ pro výrobky zařazené do tříd 6 a 20.

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a d) nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾, neboť dotčená ochranná známka Společenství má rozlišovací způsobilost, není popisná a nejedná se o vžitě označení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 15. března 2011 — Centre national de la recherche scientifique v. Komise

(Věc T-167/11)

(2011/C 145/56)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Centre national de la recherche scientifique (Paříž, Francie) (zástupce: N. Lenoir, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- uložil Komisi povinnost zaplatit údajnou pohledávku ve výši 20 989,82 eur, kterou Komise požaduje na základě smlouvy ve svém oznámení o dluhu č. 2010-1232 ze dne 26. října 2010 a která byla předmětem aktu započtení ze dne 17. prosince 2010 (č.j. BUDG/C3 D(2010) B.2 — 1232), včetně úroků z prodlení v zákonné výši podle belgického smluvního práva;
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobce uplatňuje tři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vycházející z porušení čl. II.19 odst. 1 všeobecných podmínek smlouvy LSHB-CT-2004-503319 o projektu „ALLOSTEM“, jež spadá do šestého rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj (2002-2006) (dále jen „smlouva ALLOSTEM“), jelikož Komise omezila, či dokonce zbavila žalobce možnosti předložit důkaz o řádném výkonu smlouvy s ohledem na způsobilost výdajů zaměstnanců tím, že nedodržela kritéria pro definování způsobilých výdajů.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení smluvních povinností vyplývajících z článků II.19 a II.20 všeobecných podmínek smlouvy „ALLOSTEM“, jelikož Komise vyloučila způsobilost výdajů na „rezervu pro ztrátu zaměstnání“ a na mateřské dovolené bioložky zaměstnané na základě smlouvy na dobu určitou.
- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 12 smlouvy „ALLOSTEM“, který posouzení, zda je každá pohledávka dlužná na základě uvedené smlouvy jistá, podřizuje belgickému právu. Žalobce uvádí, že:

— Komise při posouzení, zda je požadovaná pohledávka jistá či nikoliv, vycházela pouze z práva Unie, a nikoliv z belgického práva, a

— pohledávka byla vážně zpochybněna, čímž přestala být jistá.

Žaloba podaná dne 17. března 2011 — Rivella International v. OHIM — Baskaya di Baskaya & C. (BASKAYA)

(Věc T-170/11)

(2011/C 145/57)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rivella International AG (Rothrist, Švýcarsko) (zástupci: C. Spintig, U. Sander a H. Förster, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Baskaya di Baskaya & C. s.a.s. (Grosseto, Itálie)

Návrhová žádání

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 10. ledna 2011 ve věci R 534/2010-4;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Baskaya di Baskaya & C. s.a.s.

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka, obsahující slovní prvek „BASKAYA“, pro výrobky zařazené do tříd 29, 30 a 32.

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: mezinárodně registrovaná obrazová ochranná známka, obsahující slovní prvek „Passaia“, pro výrobky zařazené do třídy 32.

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námítky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 42 odst. 2 a odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾, neboť odvolací senát nepoužil článek 5 německo-švýcarské úmluvy ze dne 13. dubna 1892 o vzájemné ochraně patentů, průmyslových vzorů a ochranných známek a nesprávně tudíž nezohlednil důkazy o používání předložené žalobkyní.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

Žaloba podaná dne 21. března 2011 — Hopf v. OHIM (Clampflex)

(Věc T-171/11)

(2011/C 145/58)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Hans-Jürgen Hopf (Zirndorf, Německo) (zástupce: V. Mensing, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

— Zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 19. ledna 2011 ve věci R 1514/2010-4;

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení vzniklých v řízení před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „Clampflex“ pro výrobky zařazené do tříd 5, 9, 10, 17 a 20.

Rozhodnutí průzkumového referenta: Částečné zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009⁽¹⁾, neboť dotčená ochranná známka Společenství má rozlišovací způsobilost a není popisná.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 22. března 2011 — Hesse v. OHIM — Porsche (Carrera)

(Věc T-173/11)

(2011/C 145/59)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Kurt Hesse (Norimberk, Německo) (zástupce: M. Krogmann, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Stuttgart, Německo)

Návrhová žádání

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 11. ledna 2011 ve věci R 306/2010-4 a zamítnout námitku proti přihlášce ochranné známky Společenství č. 5 723 432 ze dne 16. února 2007;

— podpůrně,

a) zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se vyslovuje k podobnosti výrobků nebo protiprávnímu těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména výrobků nebo příslušných služeb chráněných namítanými ochrannými známkami, které jsou navrženy a použitelné jako příslušenství motorových vozidel, k použití jak v motorových vozidlech, tak i mimo ně a pocházejí z různých trhů;

b) zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se vyslovuje k podobnosti výrobků nebo protiprávnímu těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména výrobků nebo příslušných služeb chráněných namítanými ochrannými známkami, které podle svého druhu (elektronické přístroje proti motorovým vozidlům), svého určení (zábava, poslech hudby, dopravní zpravodajství), nebo svého použití nemají relevantní vztah k namítaným výrobkům a nelze je považovat za komplementární (výrobky, mezi kterými existuje souvislost v tom smyslu, že výrobky, které mají být chráněny přihlašovanou ochrannou známkou jsou pro použití výrobků chráněných ochrannými známkami, které jsou předmětem námítky, nezbytné nebo důležité) a jejich použití je na nich zcela nezávislé;

c) zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se vyslovuje k podobnosti výrobků nebo protiprávnímu těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ve vztahu k elektrickým nebo elektronickým strojům a přístrojům a z nich sestavených zařízením (například navigační přístroje) třídy 9 nebo příslušných služeb, použitelných stejným způsobem zejména k dodatečnému vybavení motorových vozidel libovolného druhu a původu a pocházejících z různých trhů;

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: žalobce

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „Carrera“ pro výrobky zařazené do třídy 9

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Dr. Ing. h.c. F. Porche AG

Namítaná ochranná známka nebo označení: národní ochranná známka a ochranná známka Společenství „CARRERA“ pro výrobky zařazené do třídy 12

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námítky

Rozhodnutí odvolacího senátu: odvolání bylo vyhověno a přihláška byla zamítnuta

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾, neboť mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny a nejedná se o protiprávní těžení z rozlišovací způsobilosti namítaných ochranných známek.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

Žaloba podaná dne 25. března 2011 — PASP a další v. Rada

(Věc T-177/11)

(2011/C 145/60)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Port autonome de San Pedro (PASP) (San Pedro, Pobřeží slonoviny) Port autonome d'Abidjan (Abidžan, Pobřeží slonoviny), Société de gestion du patrimoine du secteur de l'électricité (Sogepe) (Abidžan) (zástupce: M. Ceccaldi, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí 2011/18/SZBP a nařízení Rady (EU) č. 25/2011 ze dne 14. ledna 2011 o změně nařízení (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny v rozsahu, v němž se týká žalobkyň, tedy společností PORT AUTONOME DE SAN PEDRO, PORT AUTONOME D'ABIDJAN a Société de gestion du patrimoine de l'électricité SOGEPE, a

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty uplatňované žalobkyněmi jsou v zásadě totožné nebo podobné se žalobními důvody a hlavními argumenty uplatňovanými ve věci T-142/11, SIR v. Rada.

Žaloba podaná dne 18. března 2011 — Voss of Norway v. OHIM — Nordic Spirit (trojrozměrná „láhev“)

(Věc T-178/11)

(2011/C 145/61)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Voss of Norway ASA (Oslo, Norsko) (zástupci: F. Jacobacci a B. La Tella, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Nordic Spirit AB (publ) (Stockholm, Švédsko)

Návrhové žádání

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 12. ledna 2011 ve věci R 785/2010-1; a
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Trojrozměrná ochranná známka představující „láhev“ pro výrobky zařazené do tříd 32 a 33 — přihláška ochranné známky Společenství č. 3 156 163

Majitelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti opírá svůj návrh o absolutní důvod pro zamítnutí zápisu podle čl. 52 odst. 1 písm. a) ve spojení s článkem 7 nařízení Rady (ES) č. 207/2009, a o skutečnost, že majitelka ochranné známky Společenství nejednala v dobré víře, když podala návrh podle čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: Prohlášení neplatnosti zápisu ochranné známky Společenství

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článků 75, 99 a čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009, jakož i porušení pravidla 37 písm. b) bodu iv) nařízení Komise (ES) č. 2868/95 tím, že se odvolací senát dopustil pochybení, když (i) své odůvodnění opřel o nový požadavek prokázání platnosti trojrozměrných ochranných známek, ke kterému žalobkyně neměla příležitost se vyjádřit; (ii) přesunul důkazní břemeno v rozporu se zásadami spravedlivého procesu; (iii) nesprávně vyložil a použil čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009; a (iv) vážně zkreslil skutkové okolnosti, aby dospěl k nesprávnému závěru.

Žaloba podaná dne 28. března 2011 — MIP Metro v. OHIM — Jacinto (My Little Bear)

(Věc T-183/11)

(2011/C 145/62)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Německo) (zástupci: J.-C. Plate a R. Kaase, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Manuel Jacinto, Lda (S.Paio de Oleiros, Portugalsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- přerušil řízení do doby, než bude portugalským úřadem pro ochranné známky vydáno konečné rozhodnutí o návrhu na zrušení starší portugalské ochranné známky zapsané pod číslem 384674, který podala žalobkyně dne 23. března 2011;
- v případě, že nebude vyhověno návrhu na přerušení řízení, pokračoval v řízení a
- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 20. ledna 2011 ve věci R 494/2010-1 a
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „My Little Bear“ v barvě hnědé, černé, bílé a červené pro výrobky zařazené do tříd 12, 18, 20, 24, 25 a 28 — přihláška ochranné známky Společenství č. W00962622

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: portugalská obrazová ochranná známka „Little Bear“ zapsaná pod číslem 384674 pro výrobky zařazené do třídy 18

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí přihlášky pro všechny sporné výrobky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát došel k nesprávnému závěru, že mezi přihlašovanou a namítanou ochrannou známkou existuje nebezpečí záměny vzhledem k tomu, že slovní prvky jsou v těchto ochranných známkách převládajícím prvkem.

Žaloba podaná dne 26. března 2011 — Schönberger v. Parlament

(Věc T-186/11)

(2011/C 145/63)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Peter Schönberger (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: O. Mader, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhové žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí sdělené žalobci dopisem ze dne 25. ledna 2011, kterým byl ukončen přezkum jeho petice č. 1188/2010, aniž by se petiční výbor zabýval obsahem petice,
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí bylo vydáno s porušením základního petičního práva žalobce, jelikož petiční výbor parlamentu navzdory přípustnosti petice žalobce odmítl zabývat se záležitostí, jež byla v této petici předložena, čímž bylo žalobci upřeno právo na meritorní projednání jeho petice.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že parlament porušil právo žalobce na odůvodnění, jelikož napadené rozhodnutí neobsahuje žádný odkaz na důvody, proč se petiční výbor nezabýval žádostí obsaženou v petici.

Žaloba podaná dne 1. dubna 2011 — Chiboub v. Rada

(Věc T-188/11)

(2011/C 145/64)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub (Abou Dabi, Spojené arabské emiráty) (zástupce: G. Perrot, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady 2011/72/SZBP ze dne 31. ledna 2011 v rozsahu, v němž nepříznivě zasahuje do právního postavení M. Chibouba;
- zrušil prováděcí rozhodnutí 2011/79/SZBP ze dne 4. února 2011 přijaté na základě rozhodnutí Rady 2011/72/SZBP ze dne 31. ledna 2011 v rozsahu, v němž nepříznivě zasahuje do právního postavení M. Chibouba;
- zrušil nařízení (EU) č. 101/2011 ze dne 4. února 2011 přijaté na základě rozhodnutí Rady 2011/72/SZBP ze dne 31. ledna 2011 v rozsahu, v němž nepříznivě zasahuje do právního postavení M. Chibouba;
- v důsledku toho rozhodl, že Rada bude povinna nahradit náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobce uplatňuje tři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení základních práv a zejména práva na obhajobu v rozsahu, v němž rozhodnutí 2011/72/SZBP ukládá sankce a způsobuje žalobci značnou újmu, aniž byl předem vyslechnut a aniž mohl následně užitečně vyjádřit své stanovisko.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, práva na účinnou soudní ochranu a presumpce nevinu v důsledku toho, že byl žalobce zahrnut na sporný seznam bez předchozího vyslechnutí a bez uvedení právních a skutkových důvodů, které zahrnutí na tento seznam odůvodňují.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení v rozsahu, v němž žalobce nemohl být obviněn ze zneužití finančních prostředků pro účely praní špinavých peněz, jelikož tyto prostředky pocházely od organizace FIFA, od které žalobce v letech 2006 až 2010 získával odměnu v rámci různých smluv.

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 145/59	Věc T-173/11: Žaloba podaná dne 22. března 2011 — Hesse v. OHIM — Porsche (Carrera)	35
2011/C 145/60	Věc T-177/11: Žaloba podaná dne 25. března 2011 — PASP a další v. Rada	36
2011/C 145/61	Věc T-178/11: Žaloba podaná dne 18. března 2011 — Voss of Norway v. OHIM — Nordic Spirit (trojrozměrná „láhev“)	36
2011/C 145/62	Věc T-183/11: Žaloba podaná dne 28. března 2011 — MIP Metro v. OHIM — Jacinto (My Little Bear)	37
2011/C 145/63	Věc T-186/11: Žaloba podaná dne 26. března 2011 — Schönberger v. Parlament	37
2011/C 145/64	Věc T-188/11: Žaloba podaná dne 1. dubna 2011 — Chiboub v. Rada	38

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepisovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

